

บทที่ 2

เอกสารและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาประสิทธิผลของการนำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2554-2556) ไปปฏิบัติกรณีศึกษา : องค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผู้วิจัยได้ศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผลและการประเมินประสิทธิผล
2. แนวคิดการมีส่วนร่วม
3. แผนพัฒนาสามปี
4. ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา
5. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล
6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิดเกี่ยวกับประสิทธิผล และการประเมินประสิทธิผล

1.1 ความหมายของประสิทธิผล

จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์ (2551 : 256) ประสิทธิภาพของการปฏิบัติงาน คือ ผลสำเร็จอันเป็นผลเนื่องมาจากการปฏิบัติงานตามโครงการ หรือแผนงานนั้นตามวัตถุประสงค์ขององค์การที่ได้ตั้งไว้ หรือได้คาดหวังไว้ โดยหากนำมาศึกษาแล้วจะพบว่าประสิทธิผลนั้น หมายถึง ผลสำเร็จที่เกิดขึ้นแล้วตัวเราคิดหรือวางแผนที่จะประกอบกิจการใดแล้วสามารถทำกิจการนั้นให้สำเร็จได้ตามที่คิดหรือวางไว้ เรียกว่า การทำงานนั้นมีประสิทธิภาพ แนวความคิดสมัยใหม่ในการจัดกิจการงานจะเริ่มต้นที่การตั้งจุดสำเร็จของงาน นั่นคือ ในการวางแผนงานนั้น ณ จุดเริ่มต้นของงานจะมีการตั้งเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์กันว่าผลสำเร็จที่เราต้องการนั้นคืออะไร

พิภพ วังเงิน (2547 : 10) ประสิทธิภาพ (Effectiveness) หมายถึง การที่ดำเนินโครงการหรืองานอย่างหนึ่ง อย่างใดแล้วและปรากฏว่าผลเกิดขึ้น (Outcomes) หรือผลผลิตที่เกิดขึ้น (Output) ณ ระดับหนึ่งระดับใดที่เป็นเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้มีการใช้ทรัพยากร (Resources) หรือปัจจัยนำเข้า (Inputs) มากน้อยเพียงใด ถ้าใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยนำเข้ามาดำเนินการในโครงการหรืองานได้น้อยที่สุด และผลที่เกิดขึ้นสอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ การดำเนินโครงการนั้นจะมีประสิทธิผลสูงสุด (ทั้งนี้โดยการเปรียบเทียบโครงการแต่ละโครงการที่สามารถดำเนินการแล้วบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดได้เหมือนกัน) ในทางตรงกันข้าม

โครงการใดแม้ว่าจะสามารถดำเนินการบรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้เหมือนกันก็ตามแต่ใช้ทรัพยากรหรือปัจจัยนำเข้ามากกว่าโครงการอื่นๆ โครงการนั้นก็จะไม่ใช่โครงการที่มีประสิทธิผลสูงสุด

สำหรับวิธีในการทดสอบการบริหารที่ดีก็คือการดูความสามารถในการจัดองค์การ (Organize) และการใช้ทรัพยากรที่หาได้ให้สามารถบรรลุวัตถุประสงค์และรักษาระดับการปฏิบัติที่มีประสิทธิผลไว้ให้ได้สิ่งสำคัญในที่นี้คือ ประสิทธิภาพ (Effectiveness) ซึ่งในปัจจุบันมักเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางว่าแนวความคิดเรื่องประสิทธิภาพ คือ ตัวการที่จะเป็นเครื่องมือตัดสินในขั้นสุดท้ายว่าการบริหารและองค์การประสบความสำเร็จหรือไม่เพียงใด อย่างไรก็ตาม คำว่าประสิทธิภาพยังมีความแตกต่างกันอยู่ในความเข้าใจของนักวิชาการต่างสาขากัน สำหรับนักเศรษฐศาสตร์หรือนักวิเคราะห์ทางการเงิน ประสิทธิภาพขององค์การ (Organization Effectiveness) มีความหมายอย่างเดียวกันกับผลกำไร (Profit) หรือผลประโยชน์จากการลงทุน (Return on Investment) สำหรับผู้จัดการฝ่ายผลิต ประสิทธิภาพมักหมายความถึงคุณภาพหรือปริมาณของผลผลิตที่เป็นสินค้าหรือบริการ สำหรับนักวิทยาศาสตร์การวิจัยประสิทธิภาพอาจถูกตีความในรูปของจำนวนสิ่งประดิษฐ์ใหม่ๆ หรือผลผลิตใหม่ๆขององค์การ และสำหรับนักสังคมศาสตร์ ประสิทธิภาพมักหมายความถึงคุณภาพของชีวิตการทำงาน ยังมีความเห็นอีกว่าประสิทธิภาพขององค์กรจะมีขึ้นได้ย่อมขึ้นอยู่กับเงื่อนไขที่ว่าองค์กรสามารถทำประโยชน์จากสภาพแวดล้อมจนบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ แต่สิ่งที่สำคัญที่สุดที่อยู่เบื้องหลังควบคู่กับประสิทธิภาพคือความมีประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึงการมีสมรรถนะสูงสามารถมีระบบการทำงานที่ก่อให้เกิดผลได้สูง โดยได้ผลผลิตที่มีมูลค่าของทรัพยากรที่ใช้ไป

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (2549 : 87) กล่าวว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง การเปรียบเทียบค่าผลลัพธ์ (Outcomes) ของงานหรือโครงการนั้นว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่เพียงใด

ราชบัณฑิตยสถาน (2546 : 667) ได้ให้ความหมายของคำว่า ประสิทธิภาพ หมายถึง ผลสำเร็จผลที่เกิดขึ้น

พิทยา บวรวัฒนา (2541 : 176) ได้ให้ความหมายประสิทธิภาพว่า หมายถึง องค์การที่ดำเนินการบรรลุเป้าหมาย (Goal) ที่ตั้งใจไว้จากความหมายและแนวคิดของประสิทธิภาพดังกล่าวข้างต้นจะเห็นได้ว่ามีการให้ความหมายหลากหลาย ตามแนวคิดของแต่ละบุคคล ซึ่งสามารถสรุปได้ว่าประสิทธิภาพ หมายถึง การปฏิบัติงานที่ทำให้เกิดผลทั้งปริมาณและคุณภาพสูงสุด บรรลุตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่ได้กำหนดไว้ โดยมีการปรับตัวและพัฒนาเพื่อความอยู่รอดขององค์การ

กล่าวโดยสรุปแล้วประสิทธิผลจึงหมายถึง ชีตความสามารถของการบรรลุวัตถุประสงค์นั่นเองแนวความคิดของสาขาวิชาการทำให้เกิดความคิดที่แตกต่างกันต่อวิธีการในการปรับปรุงประสิทธิผลขององค์การให้ดีขึ้น โดยที่นักวิชาการหรือนักบริหารต่างสาขาต่างก็มองด้วยสมมุติฐานของตนเท่านั้น เช่น จัดการและนักวิเคราะห์ห้องค์การ (Organization Analysts) มักคิดว่ามีหลักเกณฑ์ในการประเมิน (Evaluation Criteria) ความมีประสิทธิผลขององค์การเพียงอย่างเดียวเท่านั้นคือ วัดจากผลกำไร ซึ่งก็ปรากฏว่าไม่สามารถใช้เป็นเครื่องมือวัดที่ถูกต้องอย่างเดี่ยวได้ เพราะไม่มีองค์กรไหนสามารถจะอยู่รอดในระยะยาวได้ ถ้าหากองค์กรมุ่งแต่จะสนองตอบเป้าหมายในการแสวงหากำไรแต่ประการเดียวโดยไม่สนใจต่อความต้องการและเป้าหมายของคนในองค์กรและของสังคมส่วนรวมได้ นอกจากนี้ยังมีองค์กรหลายประเภท เช่น หน่วยงานราชการ และหน่วยสงเคราะห์ต่างๆ ซึ่งไม่มีความมุ่งหมายที่จะแสวงหากำไรแต่อย่างใด นอกจากนี้้องค์กรยังมักจะมุ่งทำงานเพื่อเป้าหมายหลายประการ (Multiple Goals) ดังนั้นความพยายามที่จะประเมินประสิทธิผลขององค์การจึงจำเป็นต้อง ครอบคลุมถึงตัวแปรหรือบรรทัดฐาน (Criteria) หลายประการเพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ในการปรับปรุงประสิทธิผลขององค์การอย่างแท้จริง (จินดาลักษณ์ วัฒนสินธุ์, 2551 : 85)

1.2 การวัดและประเมินประสิทธิผล

ประสิทธิผลทั้งหมดขององค์การเป็นเรื่องที่วัดได้ยากมากทั้งนี้เนื่องจากเพราะขนาดที่ใหญ่โตขององค์การความหลากหลายในด้านภารกิจ และการแยกย่อยออกเป็นส่วนประกอบต่างๆ ที่หลากหลายขององค์การ ขณะเดียวกันองค์การจะมีกิจกรรมที่หลากหลาย และดำเนินการเพื่อรองรับเป้าหมายหลาย ๆ ประการไปพร้อมกัน ทำให้เกิดผลต่าง ๆ มากขึ้น ผลที่เกิดขึ้นมีทั้งผลตั้งใจให้เกิดขึ้น และผลที่ไม่ได้ต้องการให้เกิดขึ้น ได้มีนักวิชาการหลายท่านได้กล่าวถึงการวัดประสิทธิผลไว้มากมาย ดังนี้

แคมป์เบล (Campbell, 1977 : 36-41 อ้างถึงใน ทองใบ สุดชาติ, 2542 : 97-98) ได้เสนอการสร้าง “เกณฑ์การวัดประสิทธิผลขององค์การ” ไว้ดังนี้ 1) ประสิทธิผลโดยรวมขององค์การ 2) ผลิตภาพ 3) ประสิทธิภาพ 4) กำไร 5) คุณภาพ 6) อุบัติเหตุ 7) การเติบโต 8) อัตราการขาดงาน 9) อัตราการออกจากงาน 10) ความพึงพอใจในการทำงาน 11) การจงใจในการทำงาน 12)ขวัญกำลังใจในการทำงาน 13) การควบคุมในองค์การ 14) ความขัดแย้ง/ความผูกพัน 15) ความยืดหยุ่นในการทำงาน/การปรับตัว 16) การวางแผนและการกำหนดเป้าหมาย 17) ความเห็นพ้องต้องกันเป้าหมาย 18) เป้าหมายขององค์การในระดับนานาชาติ 19) ความสอดคล้องกันระหว่างบทบาทและปทัสถานขององค์การ 20) ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ในการบริการ 21) ทักษะด้านการทำงานของฝ่ายบริหาร 22) การจัดการสารสนเทศ และการสื่อสาร 23) ความพร้อม 24) การใช้สภาพแวดล้อมให้เกิดประโยชน์ต่อองค์การ 25) การประเมินองค์การจากภายนอก 26) เสถียรภาพขององค์การ 27)

ค่านิยมของทรัพยากรมนุษย์ 28) การมีส่วนร่วม และการใช้อิทธิพลร่วมกัน 29) การเน้นหนักทางด้าน การฝึกอบรม และการพัฒนา และ 30) การเน้นหนักขององค์การไปสู่ความสำเร็จ อย่างไรก็ตามเกณฑ์ การวัดประสิทธิผลขององค์การที่แคมป์เบลได้นำเสนอไว้ข้างต้น แม้ว่าจะมีผลประโยชน์ในการ นำไปประเมินเพื่อชี้วัดประสิทธิผลขององค์การ แต่เกณฑ์หลายข้อมีความขัดแย้งกันอยู่ หากจะ นำไปใช้ให้ได้ผลจำเป็นต้องทบทวน และเลือกเกณฑ์การประเมินที่มีความสอดคล้องกับองค์การ มากที่สุด

กิบสัน และคณะ (Gibson, et al. 1982 : 95 ; อ้างถึงใน อติศรา เกิดทอง. 2546 : 25-26) ได้นำความหมายของประสิทธิผลขององค์การที่คริส อากีริส (Chris Argyris) ได้ให้ไว้ว่าเป็น สภาวะ ซึ่ง “องค์การตามระยะเวลาที่ผ่านมาไปเพิ่มผลผลิตขึ้น (Outputs) ในขณะที่ตัวป้อน (Inputs) คงที่หรือลดน้อยลง หรือมีผลผลิตที่คงที่ในขณะที่ตัวป้อนลดลง” มาผสมผสานกับมิติเวลา ทำให้ การวิเคราะห์องค์การจะต้องวิเคราะห์กระบวนการหรือวงจรของการนำทรัพยากร ซึ่งเป็นปัจจัยหรือ ตัวป้อนมาจัดการให้ออกมาเป็นผลกลับสู่สภาพแวดล้อมผ่านระยะเวลา โดยมีเครื่องบ่งชี้ซึ่งสามารถ จำแนกตามระยะเวลาได้ ดังนี้

1. เครื่องบ่งชี้ระยะสั้น (Short-Run) ซึ่งวัดได้จากการผลิต ประสิทธิภาพ และความพอใจ
2. เครื่องบ่งชี้ระยะกลาง (Intermediate) ซึ่งวัดได้จากความสามารถในการปรับตัว และ

การพัฒนา

3. เครื่องบ่งชี้ระยะยาว (Long-Run) ซึ่งก็คือความอยู่รอดขององค์การ

ภรณ์ กীরติบุตร (2529 : 184-188 ; อ้างถึงใน พจนานุกรม. 2547 : 26-27) ได้ศึกษา แนวความคิดและการวิเคราะห์วิจัยของนักคิดและนักทฤษฎี ตลอดจนการสร้างแบบจำลองในเรื่อง การประเมินประสิทธิผลขององค์การ ซึ่งอาจแยกเป็นแนวทางในการวัดประสิทธิผลได้ 3 แนวทาง ดังนี้

1. การประเมินประสิทธิผลขององค์การในแง่เป้าหมาย (The goal approach) เป็นการ ใช้วิธีวัดที่ตั้งอยู่บนวิธีการและเป้าหมายขององค์การ โดยพบว่าความสามารถในการผลิต (Productivity) ความยืดหยุ่นคล่องตัว (Flexibility) และปราศจากซึ่งความกดดัน (Strain) และข้อขัดแย้ง (Conflict) มีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างใกล้ชิดกับเป้าหมายขององค์การ ปัญหาสำคัญประการหนึ่งเกี่ยวกับการใช้ ความสามารถในการผลิตเป็นเครื่องบ่งชี้ความมีประสิทธิผลที่สำคัญนั้น ในกรณีที่องค์การนั้นเป็น องค์การที่ทำหน้าที่หรือมีเป้าหมายในการให้บริการ และองค์การที่มีหน้าที่ในการผลิตเองหลาย องค์การที่อาจไม่สามารถวัดประสิทธิผลขององค์การได้จากความสามารถในการผลิตอย่างเต็มที่

2. การประเมินประสิทธิผลขององค์การในแง่ของระบบทรัพยากร (The system resource approach) เป็นการพยายามหลีกเลี่ยงจุดอ่อน และข้อบกพร่องบางประการของการประเมินประสิทธิผล

ในแง่ของเป้าหมาย โดยไม่พิจารณาถึงเป้าหมายขององค์กรเสียเลย เพราะเห็นว่าเป็นไปได้ยากที่จะใช้ในการบรรลุเป้าหมายเป็นเครื่องวัดประสิทธิผลขององค์กร จึงมีการใช้แบบจำลองของระบบทรัพยากร แทนแบบจำลองนี้ ตั้งอยู่บนแนวความคิดว่าองค์กรเป็นระบบเปิด ซึ่งมีความสัมพันธ์กับสภาพแวดล้อม ในการแลกเปลี่ยน (Exchange) และการแข่งขัน (Competition) ดังนั้น ประสิทธิภาพ หมายถึง ความสามารถขององค์กรในการแสวงหาผลประโยชน์จากสภาพแวดล้อม เพื่อให้ได้มาซึ่งทรัพยากร ซึ่งหายากและมีคุณค่าองค์กรจะมีประสิทธิภาพสูงสุดก็เมื่อองค์กรสามารถแสวงหาประโยชน์สูงสุดได้จากตำแหน่งที่ทำการต่อรอง และใช้ประโยชน์ได้มากที่สุดในการได้มาซึ่งทรัพยากร

3. การประเมินประสิทธิผลโดยใช้หลายเกณฑ์ (The multiple criteria of effectiveness) วิธีการนี้ความเหมาะสมเป็นที่ยอมรับกันอย่างกว้างขวางทั้งในแง่ของนักวิชาการและเมื่อนำมาใช้ในการวัดประสิทธิผลขององค์กร ในทางปฏิบัติใช้ประเมินหน่วยงานต่าง ๆ ได้ดี กล่าวคือ

3.1 ความสามารถในการผลิตและประสิทธิภาพโดยวัดจากผลผลิต

3.2 ลักษณะขององค์กร เช่น บรรยากาศขององค์กร รูปแบบการอำนาจการ และสมรรถนะขององค์กรในการปฏิบัติงาน

3.3 พฤติกรรมในการผลิต เช่น การร่วมมือร่วมใจการพัฒนาการปฏิบัติงานที่เชื่อถือได้ วิธีวัดประสิทธิผลขององค์กร โดยดูจากความสามารถขององค์กรในการชนะใจผู้มีอิทธิพล ได้แก่ องค์กรที่มาสายตาแหลมคมสามารถมองว่าบุคคลและกลุ่มผลประโยชน์ใดในสภาพแวดล้อม ที่มีความสำคัญต่อองค์กรและยังต้องเป็นองค์กรที่สามารถชนะใจบุคคลและกลุ่มผลประโยชน์ทั้งหลายนั้นไม่ให้มาขัดขวางการทำงานขององค์กร

วิธีวัดประสิทธิผลขององค์กรจากค่านิยมที่แตกต่างกันของสมาชิกองค์กรนักวิชาการเชื่อว่าประสิทธิผลขององค์กรเป็นเรื่องนามาจิตตังเกณฑ์วัดประสิทธิผลขององค์กรจึงขึ้นอยู่กับว่าใครมีตำแหน่งอะไร มีผลประโยชน์อะไร ดังนั้น การวัดประสิทธิผลขององค์กร จึงต้องพิจารณาค่านิยมต่างๆ ของผู้ประเมินองค์กรซึ่งจะเป็นผู้เลือกที่จะใช้มาตรวัดประสิทธิผลขององค์กรแบบไหน

กล่าวโดยสรุป การวัดประสิทธิผลขององค์กร สามารถวัดได้จากการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายที่กำหนดไว้ขององค์กร โดยพิจารณาจากผลลัพธ์ของการบรรลุวัตถุประสงค์และการประเมินผลโดยประชาชนซึ่งประเมินจากความพึงพอใจของประชาชน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้เป็นการประเมินการให้บริการสาธารณะ เป้าหมายของการให้บริการ คือ การสร้างความพึงพอใจให้แก่ผู้รับบริการ

2. แนวคิดการมีส่วนร่วม

วิกิพีเดีย (2556 : เว็บไซต์) ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม (Participatory democracy) หมายถึง การมีส่วนร่วมในทางการเมืองการปกครอง ตลอดจนการกำหนดวิถีชีวิตที่สอดคล้องกับการเมืองการปกครองแบบประชาธิปไตย ทั้งนี้ไม่ว่าเกี่ยวข้องกับเรื่องสิทธิเสรีภาพ หน้าที่ ตามระบอบการเมืองการปกครองที่ไม่ไปก้าวท้าวหรือก่อความเดือดร้อนแก่ผู้อื่นหรือสังคมส่วนรวม การมีส่วนร่วมในทางการเมืองการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอาจจะจำแนกเป็น 3 ระดับ คือ

1. การมีส่วนร่วมในระดับเบื้องต้น เช่น ร่วมแสดงความคิดเห็นในทางการเมือง ร่วมพูดคุยอภิปรายเรื่องราวทางการเมืองและสถานการณ์ปัจจุบัน ร่วมลงชื่อเพื่อเสนอเรื่องราวหรือประชาพิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งในทางการเมือง รวมกลุ่มเล็ก ๆ เพื่อแสดงความคิดเห็นในทางการเมือง เป็นสมาชิกพรรคการเมือง

2. การมีส่วนร่วมในระดับกลาง เช่น ร่วมเดินขบวนเพื่อเรียกร้องความเป็นธรรม ร่วมปราศรัยในการชุมนุมเรียกร้องเรื่องราว ร่วมลงชื่อเพื่อเสนอให้ฝ่ายที่มีอำนาจตัดสินใจอย่างใดอย่างหนึ่ง ร่วมอดข้าวประท้วงหรือร่วมกระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อเรียกร้อง

3. การมีส่วนร่วมในระดับสูง เช่น ร่วมลงสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา ร่วมก่อตั้งพรรคการเมือง ร่วมก่อตั้งรัฐบาล

ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับวิธีการกระจายอำนาจและทรัพยากรต่าง ๆ ที่ไม่เท่าเทียมกันอันมีผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชนและวิธีการที่ประชาชนเหล่านั้นมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจที่มีผลกระทบต่อตนโดยที่กล่าวถึงข้างต้น ประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม จึงหมายถึง การที่อำนาจในการตัดสินใจไม่ควรเป็นของกลุ่มคนจำนวนน้อย แต่อำนาจควรได้รับการจัดสรรในระหว่างประชาชน เพื่อทุก ๆ คน ได้มีโอกาสที่จะมีอิทธิพล และจัดเป็นกระจายอำนาจและเปิดต่อการมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางของประชาชนในกระบวนการทางการเมือง ทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติจากคำนิยามดังกล่าวข้างต้นอาจสรุปหลักการหรือองค์ประกอบสำคัญของคำว่าประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วมได้ ดังนี้

1. การให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการเมืองและการบริหาร
2. เน้นการกระจายอำนาจในการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ ในระหว่างประชาชนให้เท่าเทียมกัน
3. อำนาจในการตัดสินใจและการจัดสรรทรัพยากรต่าง ๆ นั้น จะส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน
4. เพิ่มการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชน

5. มีความยืดหยุ่นได้ กล่าวคือ มีโครงสร้างการทำงานที่สามารถตรวจสอบได้ มีความโปร่งใสและคำนึงถึงความต้องการทรัพยากรของผู้มีส่วนร่วม

6. การมีส่วนร่วมของประชาชนมีทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ

องค์ประกอบและเงื่อนไขที่สำคัญที่สุดของความเป็นประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม คือ

1. ทุกคนสามารถยกประเด็นปัญหาใดปัญหาหนึ่งขึ้นมา เพื่อกำหนดเป็นวาระของการประชุม สามารถเสนอทางเลือกและมีส่วนร่วมในการเลือกหรือการตัดสินใจสุดท้ายได้

2. เป็นการประชุมที่ทุกคนสามารถพูดคุยกันได้อย่างทั่วถึง

3. มีการปรึกษาหารือ หรืออภิปรายประเด็นปัญหาที่หยิบยกมาพิจารณากันอย่างกว้างขวาง ทุกคนต้องการมีส่วนร่วมในการอภิปราย และสามารถแสดงความคิดเห็นได้อย่างเต็มที่

4. มีแนวโน้มที่พยายามจะให้เกิดความเห็นพ้องร่วมกันในประเด็นปัญหาที่พิจารณา

การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการซึ่งประชาชน หรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียได้มีโอกาสแสดงทัศนะและเข้าร่วมในกิจกรรมต่าง ๆ ที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน รวมทั้งมีการนำความคิดเห็นดังกล่าวไปประกอบการพิจารณากำหนดนโยบายและการตัดสินใจของรัฐ การมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นกระบวนการสื่อสารในระบบเปิด กล่าวคือ เป็นการสื่อสารสองทาง ทั้งอย่างเป็นทางการและไม่เป็นทางการ ซึ่งประกอบไปด้วยการแบ่งสรรข้อมูลร่วมกันระหว่างผู้มีส่วนเสียและเป็นการเสริมสร้างความสามัคคีในสังคม ทั้งนี้เพราะการมีส่วนร่วมของประชาชน เป็นการเพิ่มคุณภาพของการตัดสินใจการลดค่าใช้จ่ายและการสูญเสียเวลา เป็นการสร้างฉันทามติ และทำให้ง่ายต่อการนำไปปฏิบัติ อีกทั้งช่วยหลีกเลี่ยงการเผชิญหน้าใน “กรณีที่ร้ายแรงที่สุด” ช่วยให้เกิดความน่าเชื่อถือและความชอบธรรมและช่วยให้ทราบความห่วงกังวลของประชาชนและค่านิยมของสาธารณชน รวมทั้งเป็นการพัฒนาความเชี่ยวชาญและความคิดสร้างสรรค์ของของสาธารณชน

การมีส่วนร่วมของประชาชนมีความสำคัญในการสร้างประชาธิปไตยอย่างยั่งยืนและส่งเสริมธรรมาภิบาล ตลอดจนการบริหารงานหากมีการมีส่วนร่วมของประชาชนมากขึ้นเพียงใดก็จะให้มีการตรวจสอบการทำงานของผู้บริหารและให้ผู้บริหารที่มีความรับผิดชอบต่อสังคมมากยิ่งขึ้น อีกทั้งยังเป็นการป้องกันนักการเมืองจากการกำหนดนโยบายที่ไม่เหมาะสมกับสังคมนั้น ๆ นอกจากนี้การมีส่วนร่วมของประชาชนยังเป็นการสร้างความมั่นใจว่าเสียงของประชาชนจะมีคนรับฟัง อีกทั้งความต้องการหรือความปรารถนาประชาชนก็จะได้รับการตอบสนอง

กล่าวโดยสรุป ระบบประชาธิปไตยแบบมีส่วนร่วม ซึ่งเปิดโอกาสให้ประชาชนได้แสดงทัศนะและมีส่วนร่วมในการตัดสินใจเรื่องต่าง ๆ ที่จะมีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน นอกจากจะช่วยให้การตัดสินใจของผู้เสนอโครงการหรือรัฐบาลมีความรอบคอบ และสอดคล้องกับปัญหาและความต้องการของประชาชนมากยิ่งขึ้นแล้ว ยังเป็นการควบคุมการบริหารงานของรัฐบาล

ให้มีความโปร่งใส (Transparency) ตอบสนองต่อปัญหาและความต้องการของประชาชน (Responsiveness) และมีความรับผิดชอบหรือสามารถตอบคำถามของประชาชนได้ (Accountability) อีกด้วย ซึ่งเท่ากับเป็นการส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยให้สมบูรณ์มากยิ่งขึ้นอีกด้วย

3. แผนพัฒนาสามปี

3.1 ความหมายของแผนพัฒนาสามปี

แผนพัฒนาสามปี หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน/โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้าครอบคลุมการพัฒนา 3 ปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงทุกปี โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.2 ลักษณะของแผนพัฒนาสามปี

แผนพัฒนาสามปี เป็นการแปลงแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาไปสู่การปฏิบัติ โดยมีหลักคิดที่ว่า ภายใต้ยุทธศาสตร์พัฒนาหนึ่งจะมีแนวทางการพัฒนาได้มากกว่าหนึ่งแนวทาง และภายใต้แนวทางการพัฒนาหนึ่งจะมีโครงการ/กิจกรรมได้มากกว่าหนึ่งโครงการ/กิจกรรม ที่จะต้องนำมาดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่ต้องการในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนา ซึ่งจะมีผลต่อวัตถุประสงค์ เป้าหมาย จุดมุ่งหมายการพัฒนาอย่างยั่งยืน และวิสัยทัศน์ในที่สุด

นอกจากนั้น แผนพัฒนาสามปี เป็นแผนที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับงบประมาณรายจ่ายประจำปี กล่าวคือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้การวางแผนพัฒนาเป็นเครื่องมือในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี โดยนำโครงการ/กิจกรรมจากแผนพัฒนาสามปี ในปีที่จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี ไปจัดทำงบประมาณ เพื่อให้กระบวนการจัดทำงบประมาณเป็นไปด้วยความถูกต้อง และผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของประชาชน

ดังนั้น โครงการที่บรรจุอยู่ในแผนพัฒนาสามปี โดยเฉพาะแผนประจำปีแรกของห้วงระยะเวลาสามปีนั้นควรมีสภาพความพร้อมอย่างน้อย 2 ประการ คือ

1. มีความแน่นอนของกิจกรรมที่จะดำเนินการ โดยควรมีการประเมินถึงความเป็นไปได้ของโครงการ/กิจกรรม รวมทั้งผลประโยชน์สาธารณะที่จะได้รับจากโครงการ/กิจกรรม
2. กิจกรรมที่อยู่ในแผนประจำปีแรกของห้วงระยะเวลาสามปีควรมีความพร้อมในด้านรูปแบบ และรายละเอียดทางเทคนิคพอสมควร เพื่อให้สามารถกำหนดรายการในแผนพัฒนาที่จะนำไปใช้จัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ต่อไป แผนพัฒนาสามปี มีลักษณะกว้าง ๆ ดังต่อไปนี้

2.1 เป็นเอกสารที่แสดงความสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

2.2 เป็นเอกสารที่แสดงแนวทางการพัฒนาและวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาที่ชัดเจน และมีลักษณะเฉพาะเจาะจงที่ดำเนินการ

2.3 เป็นเอกสารที่แสดงโครงการ/กิจกรรมการพัฒนาที่จะดำเนินการเป็นห้วงระยะเวลาสามปี

2.4 เป็นเอกสารที่จะแสดงความเชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนากับงบประมาณ รายจ่ายประจำปี

3.3 วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

1. เพื่อแสดงให้เห็นถึงยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนาและโครงการ/กิจกรรมที่จะดำเนินการในช่วงสามปี (พ.ศ. 2554-2556)

2. เพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์เชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนา สามปี

3. เพื่อเป็นการจัดเตรียมโครงการต่างๆ ให้อยู่ในลักษณะที่พร้อมทั้งในเรื่องของความแน่นอนของกิจกรรมที่จะดำเนินการ มีความเรียบร้อยในด้านรูปแบบ ภาพการทางเทคนิคและมีรายละเอียดในด้านค่าใช้จ่ายของแผนงานโครงการเพื่อจะนำไปบรรจุในเอกสารงบประมาณรายจ่ายประจำปีและนำไปปฏิบัติได้ทันทีเมื่อได้รับงบประมาณ

3.4 ขั้นตอนในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

หลังจากที่ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การ发展和แนวทางการพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์แล้วก็จะต้องถึงขั้นตอนในการแปลงสู่การปฏิบัติโดยการจัดทำแผนพัฒนาสามปีซึ่งได้กำหนดขั้นตอนการจัดทำเป็น 7 ขั้นตอนดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การเตรียมการจัดทำแผน

1. หน่วยงานที่รับผิดชอบการจัดทำแผนพัฒนาจะชี้แจงวัตถุประสงค์ความสำคัญและความจำเป็นในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี เพื่อให้ผู้บริหารทราบถึงภารกิจที่จะต้องดำเนินการ และเสนอโครงการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ห้วงปี พ.ศ. 2554-2556 ต่อสภาท้องถิ่นเพื่อให้ความเห็นชอบก่อนแล้วผู้บริหารจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาสามปีต่อไปโครงการดังกล่าวจะเป็นการกำหนดทรัพยากรในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี และกำหนดปฏิทินการทำงานไว้อย่างชัดเจน

2. หน่วยงานที่รับผิดชอบแจ้งโครงการที่ได้รับอนุมัติให้ผู้ที่เกี่ยวข้องทราบ ได้แก่ คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น หน่วยงานภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและประชาคม

ขั้นตอนที่ 2 การคัดเลือกยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

1. ในขั้นตอนนี้ คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนา จะสรุปยุทธศาสตร์การพัฒนา และแนวทางการพัฒนาจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา พร้อมทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง ปัญหา ความต้องการของท้องถิ่น รวมทั้งสรุปยุทธศาสตร์การพัฒนาของจังหวัด/อำเภอ และนโยบายของผู้บริหารท้องถิ่น เพื่อนำเสนอต่อคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

2. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น จัดการประชุมร่วมระหว่างคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น ประชาคมท้องถิ่นและส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง เพื่อร่วมกันพิจารณาโดยในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีในครั้งแรก ให้เวทีการประชุมร่วมกันดังกล่าว คัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนา แนวทางการพัฒนาที่สมควรนำมาใช้เป็นแนวทางการจัดทำแผนพัฒนาสามปี เพื่อเป็นกรอบในการพิจารณาจัดทำโครงการ/กิจกรรมในแผนพัฒนาสามปีต่อไป

สำหรับการจัดทำแผนพัฒนาสามปีครั้งต่อไป (เมื่อครบรอบหนึ่งปี) ให้เวทีร่วมประชุมพิจารณาทบทวนดูว่าจากยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนาที่ได้คัดเลือก และโครงการ/กิจกรรม ที่กำหนดไว้ยังมีความเหมาะสมหรือไม่ ซึ่งในขั้นตอนนี้ในการจัดทำแผนพัฒนาสามปีในปีต่อไปจะสามารถคัดเลือก ยุทธศาสตร์การพัฒนา แนวทางการพัฒนา ที่จะนำมาใช้เป็นกรอบการจัดทำแผนพัฒนาสามปีก็ได้ รวมทั้งกำหนดโครงการ/กิจกรรม ที่จะเพิ่มเติมหรือตัดทอนลงได้

3. เมื่อได้แนวทางการพัฒนาแล้ว เวทีการประชุมร่วมพิจารณาว่าจะมีโครงการ/กิจกรรมอะไรบ้างที่ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแนวทางการพัฒนาที่คัดเลือกมาใช้เป็นกรอบในการพัฒนา

4. โครงการกิจกรรมที่พิจารณากำหนดอาจมีเป็นจำนวนมาก ดังนั้น ในขั้นตอนนี้จะต้องมีการดำเนินการดังนี้

4.1 พิจารณาความเกี่ยวเนื่องกันระหว่างยุทธศาสตร์หรือระหว่างแนวทางการพัฒนา

4.2 ให้พิจารณานำโครงการ/กิจกรรม จากแผนชุมชนที่เกินขีดความสามารถในการดำเนินการของชุมชนที่สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาในแผนยุทธศาสตร์พัฒนามาประกอบการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

4.3 มีการจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรม เพื่อที่จะบรรจุลงในแผนพัฒนาสามปีได้อย่างเหมาะสม และนอกจากนั้นยังเป็นการจัดลำดับโครงการไว้เพื่อทำแผนพัฒนาสามปีในช่วงถัดไปด้วย เนื่องจากในการดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนา อาจจะต้องใช้เวลาต่อเนื่องนานกว่าสามปี ดังนั้น องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจึงจำเป็นต้องพิจารณาแนวทางการจัดทำโครงการ/กิจกรรม ที่ต่อเนื่องไปในระยะยาวด้วยซึ่งอาจจะยังไม่สามารถระบุได้ในช่วงสามปีของการจัดทำแผนพัฒนาสามปีได้

4.4 เนื่องจากกิจกรรมที่จะต้องดำเนินการมีความหลากหลาย ดังนั้น ในขั้นของการพิจารณากำหนดกิจกรรม องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องคำนึงถึงสิ่งต่างๆ ดังต่อไปนี้

4.4.1 งบประมาณรายรับ รายจ่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.4.2 ทรัพยากรการบริหารอื่นๆขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

4.4.3 ภาวการณ์พัฒนาที่สามารถเข้าร่วมดำเนินการ หรือมีภารกิจรับผิดชอบการดำเนินการในเรื่องนั้นๆ

เมื่อพิจารณาด้านต่างๆ ดังกล่าวแล้วจะต้องแยกประเภทของโครงการออกอย่างน้อยสามประเภท คือ

1. โครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง กล่าวคือมีขีดความสามารถทั้งทางด้านกำลังเงิน กำลังคน วัสดุอุปกรณ์และความรู้ทางการบริหารจัดการที่จะดำเนินการได้เอง

2. โครงการที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอุดหนุนให้หน่วยงานอื่นดำเนินการ เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพในการดำเนินงาน เนื่องจากเป็นงานที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ แต่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่สามารถหรือไม่ประสงค์จะดำเนินการ จึงมอบให้หน่วยงานอื่นดำเนินการแทนโดยการตั้งงบประมาณเป็นเงินอุดหนุนให้ตามระเบียบวิธีการของทางราชการ

3. โครงการที่ขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่น ทั้งราชการบริหาร ส่วนกลางส่วนภูมิภาค รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่น และภาคเอกชน อันเนื่องมาจากเป็นโครงการขนาดใหญ่หรือเป็นโครงการที่หน่วยงานดังกล่าวเป็นหน่วยปฏิบัติและมีหน้าที่จัดบริการสาธารณะดังกล่าวอยู่แล้ว ทั้งนี้รวมถึงโครงการเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ (ซึ่งมีกรอบในการพิจารณาจัดสรรเงินอุดหนุนอยู่แล้ว โดยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะเสนอขอรับการสนับสนุนต้องอยู่ในเงื่อนไขของการขอรับเงินอุดหนุนเฉพาะกิจดังกล่าว)

ขั้นตอนที่ 3 การเก็บรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

1. การเก็บรวบรวมข้อมูล คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น ดำเนินการสำรวจและเก็บรวบรวมข้อมูลที่เป็นต่อการจัดทำแผนพัฒนาสามปี ซึ่งนอกจากจะต้องเก็บรวบรวมข้อมูลพื้นฐานทั่วไปแล้ว ยังจะต้องวิเคราะห์ว่ายุทธศาสตร์การพัฒนา แนวทางการพัฒนาที่เลือกต้องการข้อมูลประเภทใดเป็นพิเศษ ต้องการข้อมูลของห้วงเวลาใด และจะเก็บข้อมูลจากแหล่งใด เพื่อเป็น ข้อมูลที่จะนำมาวิเคราะห์ แนวทางการพัฒนา โครงการ/กิจกรรม ได้อย่างถูกต้องโดยในการเก็บรวบรวมข้อมูลจะต้องเก็บข้อมูลทั้งข้อมูลภายในองค์กรและข้อมูลภายนอก เพื่อสามารถนำมาวิเคราะห์ SWOT (จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาสและอุปสรรค) ได้

2. การวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย 4 กิจกรรมหลัก คือ

2.1 การประเมินผลการพัฒนาที่ผ่านมา

2.2 การคัดเลือกยุทธศาสตร์การพัฒนา

2.3 การจัดลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนา

2.4 การตัดสินใจเลือกแนวทางการพัฒนาในห้วงสามปี

3. การจัดลำดับความสำคัญของแนวทางการพัฒนา ภายใต้ยุทธศาสตร์จะมีแนวทางการพัฒนาที่หลากหลาย ซึ่งล้วนแล้วแต่มีความจำเป็นในการดำเนินการเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ของยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้งสิ้น แต่มีความสำคัญและความจำเป็นเร่งด่วนมากน้อยต่างกันวิธีการจัดลำดับความสำคัญ มีหลายวิธีตั้งแต่วิธีง่ายๆ คือ ประชุมตกลงกันหรืออาจใช้วิธีการลงคะแนนคัดเลือก โดยใช้บัตรลงคะแนนเพื่อนำมารวมคะแนนและจัดลำดับ วิธีการจัดลำดับความสำคัญที่เป็นวิทยาศาสตร์ อาจใช้วิธีมาตราส่วนประมาณค่า (Rating scale) หรือวิธี ประเด็นปัญหายุทธศาสตร์ (Strategic issues graph) หรือวิธีอื่นๆ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งสามารถเลือกวิธีการปฏิบัติได้ตามความเหมาะสม

4. การตัดสินใจเลือกแนวทางในการพัฒนาในห้วงสามปีหลังจากจัดลำดับแนวทางการพิจารณาแล้ว ที่ประชุมจะตัดสินใจว่าจะนำแนวทางการพัฒนาเหล่านั้นมาดำเนินการ แต่ในการตัดสินใจเลือกนั้นควรจะได้วิเคราะห์ถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติด้วย

ขั้นตอนที่ 4 การกำหนดวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนา

1. หลังจากได้แนวทางในการพัฒนาในช่วงสามปีแล้ว ให้ที่ประชุมร่วมกันพิจารณาคัดเลือกยุทธศาสตร์ของการพัฒนา มาจัดทำเป็นวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาโดยพิจารณาคัดเลือกวัตถุประสงค์ของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปี โดยนำวัตถุประสงค์ดังกล่าวมาจัดทำเป็นวัตถุประสงค์โดยนำวัตถุประสงค์ดังกล่าวมาจัดทำเป็นวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาช่วงสามปี

2. ในขั้นตอนนี้ที่ประชุมจะร่วมกันพิจารณากำหนดโครงการ/กิจกรรมการพัฒนา ที่จะต้องดำเนินการตามที่คัดเลือกและ โดยที่กิจกรรมที่จะดำเนินการย่อมจะมีความหลากหลาย ซึ่งที่ประชุมจะต้องพิจารณาในประเด็นดังต่อไปนี้ด้วย คือ

2.1 พิจารณากิจกรรมที่ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ของแนวทางการพัฒนาที่กำหนดอย่างรอบคอบ เพื่อให้ได้โครงการ/กิจกรรมที่ครบถ้วน ซึ่งอาจจะมีทั้งโครงการ/กิจกรรมที่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเอง โครงการ/กิจกรรมที่ร่วมดำเนินการกับหน่วยงานอื่น หรือโครงการ/ กิจกรรมที่หน่วยงานอื่นเป็นผู้ดำเนินการ

2.2 พิจารณาจัดลำดับความสำคัญของโครงการ/กิจกรรม ควรพิจารณาทั้งภายใต้แนวทางเดียวกันและระหว่างแนวทางการพัฒนา

2.3 พิจารณาถึงความเชื่อมโยงของกิจกรรมทั้งในด้านกระบวนการการดำเนินงาน และในด้านผลของการดำเนินงานเพื่อบรรลุกิจกรรมลงในปีต่างๆ ได้อย่างถูกต้องเหมาะสม

2.4 พิจารณาคัดเลือกโครงการ/กิจกรรม

2.4.1 จากความจำเป็นเร่งด่วน

2.4.2 ชีคความสามารถทางทรัพยากรการบริหารขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

2.4.3 ความเชื่อมโยงของกิจกรรม และระยะเวลาที่จะดำเนินการ

ขั้นตอนที่ 5 การจัดทำรายละเอียดโครงการ/กิจกรรมการพัฒนา

คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น พิจารณาคัดเลือกโครงการ/กิจกรรมที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปีมาจัดทำรายละเอียดโครงการ/กิจกรรม ในด้านเป้าหมาย ผลผลิต ผลลัพธ์ งบประมาณ ระยะเวลา ผู้รับผิดชอบ และตัวชี้วัดความสำเร็จ โดยเน้นการศึกษารายละเอียดของกิจกรรมที่จะดำเนินการในปีแรกของแผนพัฒนาสามปี เพื่อให้สามารถนำไปจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีได้ต่อไป

ขั้นตอนที่ 6 การจัดทำร่างแผนพัฒนาสามปี

1. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดทำร่างแผนพัฒนาสามปี โดยมีเค้าโครงประกอบด้วย 7 ส่วน ดังนี้

- ส่วนที่ 1 บทนำ
- ส่วนที่ 2 สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
- ส่วนที่ 3 ผลการพัฒนาท้องถิ่นในปีที่ผ่านมา
- ส่วนที่ 4 เศรษฐศาสตร์และแนวทางการพัฒนา
- ส่วนที่ 5 ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปี
- ส่วนที่ 6 บัญชีโครงการ/กิจกรรม
- ส่วนที่ 7 การติดตามและประเมินผลกรนำแผนพัฒนาสามปีไปปฏิบัติ

2. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นจัดเวทีประชาคมซึ่งประกอบด้วย คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นประชาคมท้องถิ่นและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อเสนอร่างแผนพัฒนาสามปีและรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะแล้วนำไปปรับปรุงแผนพัฒนาสามปีให้สมบูรณ์ต่อไป

ขั้นตอนที่ 7 การอนุมัติและประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี

1. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นเสนอร่างแผนพัฒนาสามปีเพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น
2. ผู้บริหารท้องถิ่นนำร่างแผนพัฒนาสามปีเสนอต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
3. เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเห็นชอบแล้วส่งให้ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาและประกาศใช้แผนพัฒนาสามปี รวมทั้งประกาศให้ประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้ทราบโดยทั่วกัน

3.5 ประโยชน์ของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี

การจัดทำแผนพัฒนาสามปี เป็นเครื่องมือที่จะช่วยให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นได้พิจารณาอย่างรอบคอบให้เห็นถึงความเชื่อมโยงระหว่างแนวทางการดำเนินงานต่างๆ ที่อาจมีความเชื่อมโยงและส่งผลทั้งในเชิงสนับสนุนและเป็นอุปสรรคต่อกัน เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำมาตัดสินใจ กำหนดแนวทางการดำเนินงานและใช้ทรัพยากรการบริหารของท้องถิ่นอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้เกิดประโยชน์สาธารณะสูงสุด

4. ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา

4.1 วิสัยทัศน์ (Vision)

“หลักชัยเมืองน่าอยู่มีความรู้คู่คุณธรรม เกษตรกรรมปลอดภัย ส่งเสริมเศรษฐกิจชีวิตปลอดภัย ใส่ใจสิ่งแวดล้อม พร้อมสาธารณูปโภค ยึดหลักธรรมาภิบาล”

4.2 พันธกิจ (Mission)

พระราชบัญญัติสภาพัฒนาการและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 และที่แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงฉบับที่ 6 พ.ศ.2552 ได้กำหนดอำนาจหน้าที่หลักในมาตรา 66 ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ “พัฒนาตำบลทั้งใน ด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม” และองค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย ได้กำหนดภารกิจหลักที่จะดำเนินการเพื่อให้บรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ ดังนี้

ภารกิจหลักที่ 1 ส่งเสริมการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม อีกทั้งภูมิปัญญาท้องถิ่น

ภารกิจหลักที่ 2 บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของประชาชน พัฒนาศักยภาพของคนและชุมชนให้เข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้

ภารกิจหลักที่ 3 จัดให้มีการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ให้ได้รับการสาธารณสุขที่ดีมีคุณภาพพร้อมแก้ไขปัญหายาเสพติด

ภารกิจหลักที่ 4 กำจัดขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และน้ำเสีย พร้อมทั้งรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของหมู่บ้าน/ตำบล

ภารกิจหลักที่ 5 จัดให้มีและบำรุงรักษาทางบกและทางน้ำ

ภารกิจหลักที่ 6 จัดให้มีระบบสาธารณูปโภคที่ดีมีคุณภาพ ได้แก่ น้ำประปา ไฟฟ้า โทรศัพท์ ฯลฯ

ภารกิจหลักที่ 7 จัดให้มีการสังคมสงเคราะห์ และพัฒนาคุณภาพชีวิตแก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์และผู้ด้อยโอกาส

ภารกิจหลักที่ 8 จัดให้มีการบริหารองค์กรตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีหรือหลักธรรมาภิบาล (Good Government) มี 6 ประการคือ

1. หลักนิเทศกรรม ปฏิบัติตามข้อกำหนดรายละเอียดที่ใช้ในการบริหาร เช่น การบริหารงานบุคคล การบริหารงานพัสดุ ฯลฯ
2. หลักคุณธรรม ปฏิบัติงานตามมาตรฐานทางคุณธรรม และจริยธรรมของเจ้าหน้าที่ของรัฐ
3. หลักความโปร่งใส ประชาชนสามารถตรวจสอบได้ การบริหารต้องมีความโปร่งใส
4. หลักความมีส่วนร่วม สนับสนุนให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบาย การตัดสินใจในด้านต่างๆ รวมทั้งให้มีการตรวจสอบการใช้อำนาจของคณะผู้บริหาร
5. หลักความรับผิดชอบ มีการจัดสรรหน้าที่ความรับผิดชอบระหว่างเจ้าหน้าที่ของฝ่ายการเมืองและฝ่ายประจำต้องมีความชัดเจน ฝ่ายการเมืองรับผิดชอบด้านนโยบาย ฝ่ายประจำรับผิดชอบในงานเพื่อบรรลุตามนโยบาย และกำหนดเจ้าหน้าที่ฝ่ายประจำรับผิดชอบงานแต่ละเรื่อง
6. หลักความคุ้มค่า โดยการใช้ทรัพยากรของประเทศชาติด้วยความประหยัดและการหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่

4.3 จุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ 8 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
3. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
4. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผนการลงทุนและพาณิชย์กรรม
5. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการท่องเที่ยว
6. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบวัฒนธรรมด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
7. ยุทธศาสตร์การพัฒนาศรษฐกิจของชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน
8. ยุทธศาสตร์การพัฒนาระบบบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

4.4 แนวทางการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย

ภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาทั้ง 8 ด้านที่กำหนดไว้นี้ ยุทธศาสตร์ในแต่ละด้านจะประกอบด้วยแนวทางการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การบรรลุยุทธศาสตร์การพัฒนาโดยแนวทางการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์การพัฒนาดังกล่าวประกอบด้วยรายละเอียดต่อไปนี้

1. การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ พร้อมมีการเชื่อมโยงโครงข่ายระหว่างตำบล

2. การขยายเขตบริการเขตประปาหรือก่อสร้างประปาหมู่บ้าน

3. การขยายเขตบริการโทรศัพท์สาธารณะให้ทั่วถึง

4. การขยายเขตบริการไฟฟ้าให้ทั่วถึง

5. การจำกัดน้ำหนักบรรทุกของรถยนต์ไม่ให้เกินมาตรฐาน มีการติดตั้งเป้าหมายห้ามรถทุกชนิดที่มีน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดหรือเมื่อรวมน้ำหนักรถกับน้ำหนักบรรทุก

6. การจัดทำผังเมืองรวม

7. พัฒนาระบบการชลประทานเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง

8. พัฒนาระบบจราจร

9. การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ

10. การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา

11. การส่งเสริมและพัฒนาด้านสาธารณสุข

12. ด้านสวัสดิการชุมชน

13. ป้องกันยาเสพติด

14. สงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์

15. การสงเคราะห์และช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ

16. การป้องกันและแก้ไขปัญหาจากอุบัติเหตุทางถนน ภัยจากสารเคมี วัตถุอันตราย และภัยจากการกระทำของมนุษย์

17. ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

18. การมีส่วนร่วมทางด้านการเมืองท้องถิ่น

19. ส่งเสริมประชาธิปไตย/การมีส่วนร่วม

20. ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการวางแผน

21. ด้านการส่งเสริมการลงทุน

22. ด้านการส่งเสริมการพาณิชย์

23. การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

24. การจัดระบบบำบัดน้ำเสีย

25. การกำจัดและจัดการขยะ

26. การควบคุมมาตรฐานความดังของเสียง/ฝุ่นละออง

27. การป้องกันและแก้ไขปัญหาจากภัยธรรมชาติ
28. การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
29. การป้องกันอุบัติเหตุจากการท่องเที่ยว
30. การอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริหารจัดการ
31. การส่งเสริมคุณธรรมด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
32. การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และฟื้นฟูบูรณะ โบราณสถาน โบราณวัตถุ
33. พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการขับเคลื่อนแนวเศรษฐกิจพอเพียง
34. การสร้างและพัฒนารวมกลุ่ม (Cluster)
35. ส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่
36. สร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ
37. ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความยากจน
38. ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน/ท้องถิ่น
39. ส่งเสริม/สนับสนุนการก่อสร้างองค์ความรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่น
40. การสร้างจิตสำนึกและพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรพนักงานอบต.
41. การเสริมสร้างประสิทธิภาพการปฏิบัติ และการบริการประชาชน โดยยึดหลัก ธรรมาภิบาล

(Good governance)

42. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน ในการบริหารจัดการและการตรวจสอบ
ควบคุม

4.5 จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

1. เพื่อให้ประชาชนมีช่องทางในการรับรู้ข่าวสารที่ทันสมัยเพิ่มขึ้นและมีโอกาสทางการศึกษามากขึ้น พร้อมทั้งมีการส่งเสริมทำนุบำรุงศาสนา และอนุรักษ์ขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น
2. เพื่อให้ประชาชนมีอาชีพที่มั่นคงและมีรายได้เพียงพอต่อการเลี้ยงชีพมีชีวิตความเป็นอยู่ดี ขึ้นสามารถพึ่งตนเองได้
3. เพื่อให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ได้รับการสาธารณสุข ที่ดีมีคุณภาพ
4. เพื่อให้ประชาชนมีความอยู่ดีกินดี สิ่งแวดล้อมไม่เป็นมลพิษ มีคุณภาพชีวิตที่ดี
5. เพื่อให้ประชาชนมีการคมนาคมทางบกและทางน้ำที่สะดวกและรวดเร็ว
6. เพื่อให้ประชาชนได้รับการบริการด้านระบบสาธารณสุขไปทั่วถึงและมีคุณภาพ

7. เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยโรคเอดส์และผู้ด้อยโอกาส

8. เพื่อพัฒนาให้การบริหารจัดการเป็นไปตามหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

4.6 วิสัยทัศน์อำเภอลาดบัวหลวง

“อำเภอนำอยู่ต้นแบบ สินค้าเกษตรปลอดภัย อาหารมีคุณภาพ น้อมนำเศรษฐกิจพอเพียงผลิตและใช้ปุ๋ยชีวภาพ อนุรักษ์สิ่งแวดล้อม ประชาชนอยู่ดีมีสุขอย่างยั่งยืน”

4.7 ยุทธศาสตร์อำเภอลาดบัวหลวง ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์

ยุทธศาสตร์ที่ 1 ด้านการพัฒนาแหล่งน้ำ

ยุทธศาสตร์ที่ 2 ด้านการใช้ประโยชน์ในที่ดินและพัฒนาที่ดิน

ยุทธศาสตร์ที่ 3 ด้านการแก้ไขปัญหาความยากจน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 ด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.8 ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

วิสัยทัศน์จังหวัดพระนครศรีอยุธยา “พระนครศรีอยุธยาเป็นนครแห่งการท่องเที่ยวมรดกโลกทางวัฒนธรรม แหล่งอาหารที่มีคุณภาพ เป็นศูนย์กลางการค้าการลงทุนและอุตสาหกรรมที่ใช้เทคโนโลยีสะอาด เมืองนำอยู่ ประชาชนอยู่ดีมีความสุขอย่างยั่งยืน” และได้วางยุทธศาสตร์แนวทางการพัฒนาไว้ดังนี้

1. รักษาและใช้ประโยชน์จากมรดกทางวัฒนธรรมในการเพิ่มมูลค่าทางการท่องเที่ยว โดยเน้นพัฒนาการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยว พัฒนาบุคลากร การบริการ การตลาด และพัฒนาทรัพยากรการท่องเที่ยว วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น

2. อาศัยความอุดมสมบูรณ์ของพื้นที่ระบบชลประทานที่ดี และเทคโนโลยีในการพัฒนาแหล่งอาหารที่มีคุณภาพ โดยพัฒนาการผลิตและการแปรรูปอาหารคุณภาพเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

3. ใช้ศักยภาพของการเป็นศูนย์กลางการคมนาคมให้เอื้อประโยชน์ต่อการค้า การลงทุน และอุตสาหกรรม เน้นการพัฒนาและส่งเสริมให้เป็นศูนย์กลางการค้าและการลงทุนในเขตภาคกลางตอนบน และการพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อช่วยเหลือและสนับสนุนผู้ประกอบการ

4. สร้างสภาพแวดล้อมของเมือง/ชุมชนให้น่าอยู่และเอื้อต่อการพัฒนา โดยเน้นการสร้างท้องถิ่นนำอยู่ต้นแบบ

4.9 การพัฒนาตามนโยบายริเริ่มขององค์การบริหารส่วนตำบล

นโยบายหลักในการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย ได้เน้นการพัฒนา “คน” ซึ่งถือว่าเป็นทรัพยากรที่มีศักยภาพสูงสุด ให้มีคุณภาพอันจะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย ให้มีความเจริญก้าวหน้าและในปัจจุบันนโยบายของรัฐบาลก็นั้น

ให้ชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารงานกับองค์การบริหารส่วนตำบล ฉะนั้นถ้าชุมชนมีคนที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณภาพก็จะทำให้การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย พัฒนาเจริญก้าวหน้าได้อย่างรวดเร็ว

นโยบายริเริ่มด้านอื่นๆ ที่องค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย วางแผนในการพัฒนาไว้ในภาพรวมคือการพัฒนาเส้นทางคมนาคมในตำบลให้ครบทุกหมู่บ้าน เพื่อให้ราษฎรได้สัญจรไปมาได้สะดวก เน้นการบริการประชาชนตามนโยบายของรัฐบาล ให้ได้รับการบริการที่ดีและรวดเร็ว บริหารจัดการขยะ โดยมีเตาเผาขยะตามแหล่งชุมชนในแต่ละหมู่บ้าน พัฒนาแหล่งน้ำकुคลองต่างๆ โดยการขุดลอกคลองพร้อมกับกำจัดวัชพืช จัดหาน้ำสะอาดให้ประชาชนอุปโภค-บริโภค ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมประเพณีอันดีงาม ควบคู่ไปกับการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมให้เกษตรกรหันมาใช้ปุ๋ยชีวภาพแทนปุ๋ยเคมี เพื่อลดต้นทุนการผลิต ซึ่งจะทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มมากขึ้น ส่งเสริมการออกกำลังกาย เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพร่างกายที่แข็งแรง

4.10 ยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาในช่วงสามปี

องค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย ได้กำหนดยุทธศาสตร์เพื่อให้สามารถดำเนินการไปสู่วิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้โดยกำหนดยุทธศาสตร์หลักไว้ 8 ยุทธศาสตร์ ดังนี้

1. แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน

1.1 การก่อสร้าง ปรับปรุง บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า ท่อระบายน้ำ พร้อมมีการเชื่อมโยงโครงข่ายระหว่างตำบล

1.2 การขยายเขตบริการเขตประปาหรือก่อสร้างประปาหมู่บ้าน

1.3 การขยายเขตบริการโทรศัพท์สาธารณะให้ทั่วถึง

1.4 การขยายเขตบริการไฟฟ้าให้ทั่วถึง

1.5 การจำกัดน้ำหนักรถทุกของรถยนต์ไม่ให้เกินมาตรฐาน มีการติดตั้งเป้าหมายห้ามรถทุกชนิดที่มีน้ำหนักเกินกว่าที่กำหนดหรือเมื่อรวมน้ำหนักรถกับน้ำหนักบรรทุก

1.6 การจัดทำผังเมืองรวม

1.7 พัฒนาระบบการชลประทานเพื่อการเกษตรอย่างทั่วถึง

1.8 พัฒนาระบบจราจร

2. แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพ

2.1 การส่งเสริมและพัฒนาอาชีพ

2.2 การส่งเสริมและพัฒนาการศึกษา

2.3 การส่งเสริมและพัฒนาด้านสาธารณสุข

- 2.4 ด้านสวัสดิการชุมชน
 - 2.5 ป้องกันยาเสพติด
 - 2.6 สงเคราะห์เด็ก สตรี ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการ ผู้ป่วยเอดส์
 - 2.7 การสงเคราะห์และช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติ
 - 2.8 การป้องกันและแก้ไขปัญหาจากอุบัติเหตุทางถนน, ภัยจากสารเคมี, วัตถุอันตราย และภัยจากการกระทำของมนุษย์
3. แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
 - 3.1 ความสงบเรียบร้อย และความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
 - 3.2 การมีส่วนร่วมทางด้านการเมืองท้องถิ่น
 - 3.3 ส่งเสริมประชาธิปไตย/การมีส่วนร่วม
 4. แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน และพาณิชย์กรรม
 - 4.1 ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการวางแผน
 - 4.2 ด้านการส่งเสริมการลงทุน
 - 4.3 ด้านการส่งเสริมการพาณิชย์
 5. แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการบริหารจัดการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมและส่งเสริมการท่องเที่ยว
 - 5.1 การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 - 5.2 การจัดระบบบำบัดน้ำเสีย
 - 5.3 การกำจัดและจัดการขยะ
 - 5.4 การควบคุมมาตรฐานความดังของเสียง/ฝุ่นละออง
 - 5.5 การป้องกันและแก้ไขปัญหาจากภัยธรรมชาติ
 - 5.6 การประชาสัมพันธ์การท่องเที่ยว
 - 5.7 การป้องกันอุบัติเหตุจากการท่องเที่ยว
 - 5.8 การอนุรักษ์และพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวบริหารจัดการ
 6. แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนส่งเสริมคุณธรรมด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 6.1 การส่งเสริมคุณธรรมด้านศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น
 - 6.2 การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม และฟื้นฟูบูรณะ โบราณสถาน โบราณวัตถุ

7. แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่ความยั่งยืน

- 7.1 พัฒนาเครือข่ายความร่วมมือในการขับเคลื่อนแนวเศรษฐกิจพอเพียง
- 7.2 การสร้างและพัฒนารวมกลุ่ม (Cluster)
- 7.3 ส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่
- 7.4 สร้างภูมิคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจ
- 7.5 ส่งเสริมการแก้ไขปัญหาความยากจน
- 7.6 ส่งเสริมผลิตภัณฑ์ชุมชน/ท้องถิ่น
- 7.7 ส่งเสริม/สนับสนุนการก่อสร้างองค์ความรู้/ภูมิปัญญาท้องถิ่น

8. แนวทางการพัฒนายุทธศาสตร์การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

- 8.1 การสร้างจิตสำนึกและพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรพนักงานอบต.
- 8.2 การเสริมสร้างประสิทธิภาพการปฏิบัติ และการบริการประชาชน โดยยึดหลักธรรมาภิบาล

(Good governance)

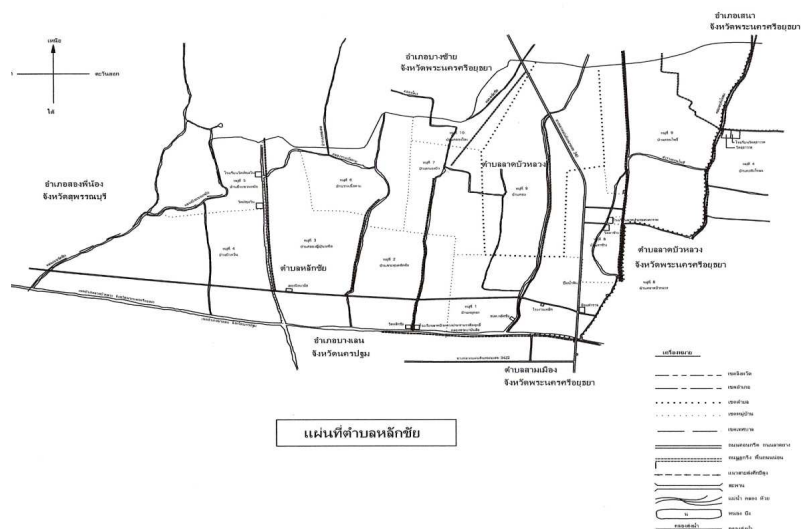
- 8.3 ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการบริหารจัดการและการตรวจสอบ

ควบคุม

5. สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานสำคัญขององค์การบริหารส่วนตำบล

1. ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้ง อาณาเขต การปกครอง
 - 1.1 ที่ตั้ง ตำบลหลักชัยอยู่ห่างจากที่ว่าการอำเภอลาดบัวหลวง ประมาณ 2 กิโลเมตร
 - 1.2 อาณาเขต

ทิศเหนือ	ติดต่อดำบลเทพมงคล อำเภอบางซ้าย จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ทิศใต้	ติดต่อดำบลบัวปากท่า อำเภอบางเลน จังหวัดนครปฐม
ทิศตะวันออก	ติดต่อดำบลลาดบัวหลวง อำเภอลาดบัวหลวงจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
ทิศตะวันตก	ติดต่อดำบลบางตาเถร อำเภอสองพี่น้อง จังหวัดสุพรรณบุรี

ภาพประกอบ 2 แผนที่ตำบลหลักชัย (แผนพัฒนาสามปี)

ที่มา : จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. 2556 : 25.

2. เนื้อที่ ตำบลหลักชัย มีเนื้อที่ 21,771 ไร่ หรือ 31.66 ตารางกิโลเมตร แบ่งเป็นเนื้อที่ทำ การเกษตร 19,187 ไร่ ที่อยู่อาศัย 1,500 ไร่ และอื่นๆ 1,084 ไร่

3. ภูมิประเทศ พื้นที่เป็นที่ราบลุ่มและทุ่งนา พอดีถึงฤดูฝนมีน้ำท่วมขัง และมีคลองชลประทานไหลผ่านหลายสาย เช่น คลองพระยาบันลือ คลองหลักชัย คลองญี่ปุ่น คลองลาดบัวหลวง – บางซ้าย ฯลฯ สิทธิที่ดินทำกินประชาชนส่วนใหญ่ไม่มีที่ดินทำกินเป็นของตนเอง หรือมีแต่น้อย ไม่พอทำกินต้องเช่าเพิ่ม

4. จำนวนหมู่บ้าน จำนวนหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล 10 หมู่ ได้แก่ หมู่ 1 บ้านหมูกอง หมู่ 2 บ้านหลักชัย หมู่ 3 บ้านคลองญี่ปุ่นเหนือ หมู่ที่ 4 บ้านบัวหวน หมู่ที่ 5 บ้านบึงเขวนหม้อ หมู่ที่ 6 บ้านรางเนื้อตาย หมู่ที่ 7 บ้านหนองบัว หมู่ที่ 8 บ้านตาช้าง หมู่ที่ 9 บ้านคอนโพธิ์ หมู่ที่ 10 บ้านคลองโมง

5. การนับถือศาสนา ประชาชนส่วนใหญ่ นับถือศาสนาพุทธ

6. ประชากร

6.1 ประชากร (ข้อมูล ณ วันที่ 7 เมษายน พ.ศ.2553)

ตาราง 1 แสดงจำนวนประชากรของตำบลหลักชัย

หมู่ที่	ชาย	หญิง	รวม
น้อยกว่า 1 ปี - 6 ปี	235	208	443
7 ปี - 14 ปี	331	273	604
15 ปี - 25 ปี	394	355	749
26 ปี - 59ปี	1,418	1,379	2,797
60 ปี ขึ้นไป	291	439	730
รวม	2,669	2,654	5,323

6.2 จำนวน ประชากรทั้งสิ้น 5,323 คน แยกเป็นชาย 2,669 คน หญิง 2,654 คน ความหนาแน่นเฉลี่ย 170 คน/ตารางเมตร มีจำนวน 1,654 ครัวเรือน

7. สภาพทางเศรษฐกิจ

7.1 อาชีพ ประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ ทำนา ทำสวน ทำไร่ และอาชีพรับจ้าง

7.2 หน่วยธุรกิจในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล

7.2.1 ปิ๊มน้ำมัน แยก ได้ดังนี้ 1) สถานประกอบการน้ำมันเชื้อเพลิง ประเภทที่ 3 (สถานบริการที่ได้รับใบอนุญาต ธพ.4) มีจำนวน 2 แห่ง ดังนี้ หมู่ที่ 1 หจก.ดาวบัวหลวง และ หมู่ที่ 8 หจก. บัวหลวงปิโตรเลียม 2) สถานประกอบการน้ำมันเชื้อเพลิง ประเภทที่ 2 สถานบริการ ค ลักษณะที่ 1 และ ง (ประเภทถังก๊อ/หลอดแก้วมือหมุน/ตู้ยอดเหรียญ) จำนวน 13 แห่ง และ 3) ร้านจำหน่ายก๊าซปิโตรเลียมเหลว (ก๊าซหุงต้ม) จำนวน 19

7.2.2 โรงงานอุตสาหกรรม จำนวน 6 แห่ง ได้แก่ หมู่ที่ 1 โรงงานอุทสาหกรรม โรงงานตลับทอง โรงงานเหล็กเส้น หมู่ที่ 8 โรงงานคอนกรีตผสมเสร็จ (ซีแพ็ค) หมู่ที่ 9 โรงงานเพชรสุพรรณคอนกรีต และโรงงานหล่อเสาเข็ม (บริษัทสัมพันธ์เวชกุล)

7.2.3 โรงสีข้าว จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ หมู่ที่ 1 โรงสีข้าวโชคประเสริฐ และหมู่ที่ 4 โรงสีข้าวแสงอารีย์

7.2.4 ลานตากข้าว จำนวน 4 แห่ง ได้แก่ หมู่ที่ 2 ลานตากข้าว ช. บุญชู หมู่ที่ 4 ลานตากข้าวกำนันใหญ่เจริญพันธุ์ข้าว และลานตากข้าวแสงอารีย์ และหมู่ที่ 7 ลานตากข้าว ช.รุ่งเรือง

7.2.5 โรงหีบอ้อย จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ หมู่ที่ 2 นายคล้อย คำห้วน และนายล้วน ใจแสวง

7.2.6 โกดังเก็บสินค้า จำนวน 2 แห่ง ได้แก่ หมู่ที่ 1 โกดังเก็บปุ๋ยเคมี หมู่ที่ 8 โกดังเก็บแผ่นไม้อัด

7.2.7 โรงแรม จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ หมู่ที่ 1 โรงแรมฟลอเรนซ์ อินน์

8. สภาพทางสังคม

8.1 การศึกษา โรงเรียน จำนวน 3 แห่ง ได้แก่ หมู่ที่ 2 โรงเรียนวัดหลักชัย (ประชา บรรลือฤทธิ์) (อนุบาล – มัธยมศึกษาปีที่ 3) หมู่ที่ 5 โรงเรียนวัดปทุมวัน “โสนิกรประชาอนุสรณ์” (อนุบาล – ประถมศึกษาปีที่ 6) และหมู่ที่ 9 โรงเรียนวัดลาดประทุมคงการาม (อนุบาล – มัธยมศึกษา ปีที่ 3) และหมู่ที่ 1 – 10 สถานที่อ่านหนังสือพิมพ์ประจำหมู่บ้าน จำนวน 10 แห่ง

8.2 สถาบันและองค์กรศาสนา วัด/สำนักสงฆ์ 3 แห่ง ได้แก่ หมู่ที่ 2 วัดหลักชัย หมู่ ที่ 5 วัดปทุมวัน และหมู่ที่ 8 วัดลาดประทุมคงการาม

8.3 สาธารณสุข 2 แห่ง ได้แก่ หมู่ที่ 1 ร้านขายยาแผนปัจจุบันและแผนโบราณ และ ร้านขายยาแผนปัจจุบันและแผนโบราณ และหมู่ที่ 3 สถานีอนามัยประจำตำบล/หมู่บ้าน มีอัตราการใช้ตัวมรคนน้ำ ร้อยละ 100

9. การบริการพื้นฐาน

9.1 การคมนาคม ตำบลหลักชัยมีการคมนาคมที่สะดวก มีถนนเข้าถึงหมู่บ้าน มีถนน เส้นทางหลักคือ ถนนสายกรุงเทพฯ – สุพรรณบุรีและถนนลาดบัวหลวง – ไม้ตรา ได้แก่

9.1.1 ถนนลาดยาง จำนวน 10 สาย ได้แก่ หมู่ที่ 1,2 สายเลียบคลองพระยา บันลือ ระยะทาง 1.010 กิโลเมตร หมู่ที่ 2 แปลงผักชี – หลักชัย ระยะทาง 5.300 กิโลเมตร หมู่ที่ 3 หลักชัย – แผลงลอย ระยะทาง 4.200 กิโลเมตร หมู่ที่ 4 บัวห้วน ระยะทาง 3.200 กิโลเมตร หมู่ที่ 4,5 ระยะทาง 2.000 กิโลเมตร หมู่ที่ 6 ถนนภายในหมู่บ้าน ระยะทาง 0.790 กิโลเมตร หมู่ที่ 8 ถนน ภายในหมู่บ้านระยะทาง 0.500 กิโลเมตร หมู่ที่ 2,7,10 รางเนื้อตาย – หลักชัย ระยะทาง 4.984 กิโลเมตร บ้านกระทุ่มหลักชัย – คลองโฆง ระยะทาง 2.074 กิโลเมตร และหมู่ที่ 8,9 หลักชัย – ดอนทอง ระยะทาง 5.450 กิโลเมตร

9.1.2 ถนนคอนกรีตภายในหมู่บ้าน จำนวน 8 สาย ได้แก่ หมู่ที่ 1 ระยะทาง 3,000 เมตร หมู่ที่ 2 ระยะทาง 1,100 เมตร หมู่ที่ 3 ระยะทาง 1,870 เมตร หมู่ที่ 4 ระยะทาง 940 เมตร หมู่ที่ 6 ระยะทาง 2,500 เมตร หมู่ที่ 7 ระยะทาง 600 เมตร หมู่ที่ 8 ระยะทาง 1,100 เมตร และ หมู่ที่ 9 ระยะทาง 300 เมตร

9.1.3 ถนนลูกรัง จำนวน 5 สาย ได้แก่ หมู่ที่ 3,6 สายเลียบบคลองรางเนื้อตายฝั่งตะวันตก ระยะทาง 2,200 เมตร หมู่ที่ 4 สายเลียบบคลองญี่ปุ่นเหนือ ระยะทาง 500 เมตร หมู่ที่ 6 สายเลียบบคลองหมู่โอโดกฝั่งตะวันตก ระยะทาง 300 เมตร หมู่ที่ 9 สายเลียบบคลองตระพังโคลนฝั่งตะวันตก ระยะทาง 300 เมตร และหมู่ที่ 10 สายเลียบบคลองหลักชัยฝั่งตะวันออก ระยะทาง 1,500 เมตร

9.1.4 ถนนหินคลุก จำนวน 14 สาย ได้แก่ หมู่ที่ 1,8 สายเลียบบคลองหมู่กองฝั่งตะวันออก ระยะทาง 1,000 เมตร หมู่ที่ 3,6 สายเลียบบคลองยายกลิ้ง ระยะทาง 1,610 เมตร หมู่ที่ 3,6 สายเลียบบคลองรางเนื้อตายฝั่งตะวันตก ระยะทาง 2,200 เมตร หมู่ที่ 4 ถนนภายในหมู่บ้าน ระยะทาง 400 เมตร หมู่ที่ 4,5 สายเลียบบคลองบึงแขวนหม้อฝั่งตะวันออก ระยะทาง 4,500 เมตร หมู่ที่ 5 สายเลียบบคลองญี่ปุ่นเหนือฝั่งตะวันตก ระยะทาง 1,100 เมตร หมู่ที่ 6 สายเลียบบคลองหมู่โอโดกฝั่งตะวันออก ระยะทาง 600 เมตร หมู่ที่ 7 สายเลียบบคลองหนองบัว ระยะทาง 1,100 เมตร หมู่ที่ 8 ถนนภายในหมู่บ้าน ระยะทาง 500 เมตร หมู่ที่ 9 สายเลียบบคลองคอนโพธิ์ ระยะทาง 1,700 เมตร หมู่ที่ 9 สายเลียบบคลองตาช้างฝั่งตะวันตก ระยะทาง 800 เมตร หมู่ที่ 9 สายเลียบบคลองคอนโพธิ์ใต้ ระยะทาง 400 เมตร หมู่ที่ 10 สายเลียบบคลองหลักชัยฝั่งตะวันตก ระยะทาง 900 เมตร และหมู่ที่ 10 ถนนภายในหมู่บ้าน ระยะทาง 1,000 เมตร

9.2 การโทรคมนาคม ผู้โทรศัพท์สาธารณะ จำนวน 10 แห่ง หมู่ที่ 1 จำนวน 4 ตู้ หมู่ที่ 2 จำนวน 3 ตู้ หมู่ที่ 3 จำนวน 2 ตู้ หมู่ที่ 4 จำนวน 2 ตู้ หมู่ที่ 5 จำนวน 2 ตู้ หมู่ที่ 6 จำนวน 2 ตู้ หมู่ที่ 7 จำนวน 1 ตู้ หมู่ที่ 8 จำนวน 2 ตู้ หมู่ที่ 9 จำนวน 1 ตู้ และหมู่ที่ 10 จำนวน 2 ตู้

9.3 แหล่งน้ำธรรมชาติ

9.3.1 คลองตำบลหลักชัย จำนวน 15 แห่ง มีดังนี้ 1) คลองหมู่กอง 2) คลองหลักชัย 3) คลองรางเนื้อตาย (คลองยายกลิ้ง) 4) คลองรางเนื้อตายตะวันตก 5) คลองบึงแขวนหม้อ 6) คลองต้นตาล 7) คลองหมู่โอโดก 8) คลองหนองบัว 9) คลองตาช้าง 10) คลองแสนแสบ 11) คลองโหมง 12) คลองคอนโพธิ์ 1 13) คลองคอนโพธิ์ 2 14) คลองจรเข้คลื่น และ 15) คลองตะพาน โคลน

9.3.2 คลองชลประทาน มีจำนวน 3 แห่ง มีดังนี้ 1) คลองลาดบัวหลวง – บางซ้าย 2) คลองญี่ปุ่นเหนือ และ 3) คลองพระยาบันลือ

9.4 การไฟฟ้า มีจำนวนหมู่บ้านที่ไฟฟ้าเข้าถึง 10 หมู่บ้าน และจำนวนประชากรที่ใช้ไฟฟ้า 99%

9.5 แหล่งน้ำที่สร้างขึ้นและสามารถใช้ได้

9.5.1 บ่อบาดาล 16 แห่ง ได้แก่ หมู่ที่ 1 จำนวน 2 แห่ง หมู่ที่ 2 จำนวน 2 แห่ง หมู่ที่ 3 จำนวน 2 แห่ง หมู่ที่ 4 จำนวน 1 แห่ง หมู่ที่ 5 จำนวน 1 แห่ง หมู่ที่ 6 จำนวน 2 แห่ง หมู่ที่ 7 จำนวน 1 แห่ง หมู่ที่ 8 จำนวน 1 แห่ง หมู่ที่ 9 จำนวน 2 แห่ง และหมู่ที่ 10 จำนวน 2 แห่ง

9.5.2 ระบบประปาผิวดิน จำนวน 1 แห่ง ได้แก่ หมู่ที่ 3

9.5.3 อื่นๆ (ระบุ) 3 แห่ง ได้แก่ สระน้ำ หมู่ที่ 5, 6, 7

10. ข้อมูลอื่นๆ

10.1 ทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ ตำบลหลักชัยมีที่สาธารณประโยชน์ จำนวน 12 แห่ง ดังนี้ หมู่ที่ 1 ที่สาธารณประโยชน์ 29 ไร่ 3 งาน 60 วา หมู่ที่ 4 ลำท้อโหลง 20 ไร่ 2 งาน หมู่ที่ 4 หนองสาธารณประโยชน์ 23 ไร่ 3 งาน 26 วา หมู่ที่ 5 หนองสาธารณประโยชน์ 17 ไร่ 1 งาน 50 วา หมู่ที่ 5 ลำจระเข้คลื่นสาธารณประโยชน์ 6 ไร่ 1 งาน 50 วา หมู่ที่ 6 บึงค่าย่น 20 ไร่ 2 งาน 54 วา หมู่ที่ 6 หนองสาธารณประโยชน์ 8 ไร่ 3 งาน 63 วา หมู่ที่ 6 ลำรางสาธารณประโยชน์ 2 ไร่ 40 วา หมู่ที่ 7 หนองสาธารณประโยชน์ 13 ไร่ 3 งาน 30 วา หมู่ที่ 9 หนองสาธารณประโยชน์ 19 ไร่ 3 งาน 69 วา หมู่ที่ 10 หนองสาธารณประโยชน์ 27 ไร่ 2 งาน 25 วา และหมู่ที่ 10 ที่สาธารณประโยชน์ 3 ไร่ 1 งาน 60 วา

10.2 มวลชนจัดตั้ง ได้แก่ อาสาสมัครสาธารณสุข จำนวน 60 คน กองหนุนเพื่อความมั่นคงแห่งชาติ (กนช.) จำนวน 100 คน หมอเดินอาสา จำนวน 15 คน สมาชิกแจ้งข่าวอาชญากรรม จำนวน 20 คน ชูศรัภษาความสงบภายในหมู่บ้าน จำนวน 100 คน อาสาสมัครป้องกันฝ่ายพลเรือน จำนวน 108 คน

10.3 ศักยภาพในตำบล

10.3.1 ฝ่ายการเมือง ได้แก่ คณะผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย จำนวน 4 คน และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย จำนวน 20 คน

10.3.2 จำนวนบุคลากร (ฝ่ายประจำ) จำนวน 20 คน ได้แก่ ตำแหน่งในสำนักงานปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย จำนวน 12 คน ตำแหน่งในส่วนการคลังองค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย จำนวน 3 คน และตำแหน่งในส่วนโยธาองค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย จำนวน 5 คน

10.3.3 ระดับการศึกษา (ฝ่ายประจำ) ได้แก่ มัธยม/อาชีวศึกษา จำนวน 11 คน ปริญญาตรี จำนวน 8 คน ปริญญาโท จำนวน 1 คน

10.3.4 รายได้ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประจำปีงบประมาณ 2552 เท่ากับ 22,447,468.65 บาท แยกเป็น 1) รายได้ที่องค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย จัดเก็บเองและรายได้ที่ส่วนราชการ จัดเก็บให้ จำนวน 13,084,988.94 บาท 2) เงินอุดหนุนจากรัฐบาล จำนวน 8,805,799.71 บาท และ 3) เงินอุดหนุนจากรัฐบาลให้โดยพระบวรวัตถุประสงค์ จำนวน 556,680 บาท

10.3.5 ศักยภาพของพื้นที่และชุมชน ได้แก่ 1) การรวมกลุ่มของประชาชน จำนวนกลุ่มทุกประเภท 3 กลุ่ม แยกเป็น กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต 4 กลุ่ม (หมู่ที่ 2, หมู่ที่ 4, หมู่ที่

5, หมู่ที่ 6) กลุ่มกิจกรรมส่งเสริมและพัฒนาอาชีพแก่กลุ่มอาชีพ 2 กลุ่ม (หมู่ที่ 2, หมู่ที่ 4, หมู่ที่ 6) และ กลุ่มกิจกรรมหมู่บ้านเศรษฐกิจชุมชนพึ่งตนเอง 1 กลุ่ม (หมู่ที่ 4) และ 2) จุดเด่นของพื้นที่ที่มีผู้นำ ชุมชนที่เข้มแข็งมีความร่วมมือและสามัคคีกันดี

สรุป ประสิทธิภาพของการนำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2554-2556) เพื่อแสดงให้เห็นถึง ยุทธศาสตร์ แนวทางการพัฒนาและโครงการ/กิจกรรมที่จะดำเนินการในช่วงสามปี (พ.ศ. 2554-2556) องค์การบริหารส่วนตำบลหลักชัย อำเภอลาดบัวหลวง จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีการจัดทำ แผนพัฒนาสามปีและดำเนินการตามแผนพัฒนาที่ได้มีการวางไว้เพื่อแสดงถึงความสัมพันธ์ เชื่อมโยงระหว่างแผนยุทธศาสตร์และแผนพัฒนาสามปี และเพื่อเป็นการจัดเตรียมโครงการต่างๆ ให้อยู่ในลักษณะที่พร้อมทั้งในเรื่องของความแน่นอนของกิจกรรมที่จะดำเนินการ มีความเรียบร้อย ในด้านรูปแบบ ภาพการทางเทคนิคและมีรายละเอียดในด้านค่าใช้จ่ายของแผนงานโครงการเพื่อนำ ไปบรรจุในเอกสารงบประมาณรายจ่ายประจำปีและนำไปปฏิบัติได้ทันทีเมื่อได้รับงบประมาณ

6. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กฤษณี งามเจริญ (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินการตามแผนพัฒนา สามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงมะแลง อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี ผลการวิจัย พบว่า 1) สภาพการนำแผนพัฒนาสามปีมาปฏิบัติขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงมะแลง อำเภอ สว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการก่อสร้าง ถนนและซ่อมแซมถนน รองลงมาคือ การดำเนินการขยายเขตไฟฟ้า และไฟฟ้าสาธารณะ ด้านการ พัฒนาเศรษฐกิจ มีการดำเนินการฝึกอบรมอาชีพ ได้แก่ การอบรมเกี่ยวกับการเกษตรทฤษฎีใหม่ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ดำเนินการส่งเสริมสวัสดิการผู้สูงอายุ คนพิการ ผู้ป่วยเอดส์ และ ผู้ด้อยโอกาส ด้านการพัฒนาลี้ภัยลี้ภัย ดำเนินการส่งเสริมการปลูกต้นไม้ เช่น การปลูกต้นยางนา การปลูกหญ้าแฝก ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ดำเนินการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของ ประชาชน เช่น การออกประชาคมระดับหมู่บ้านในการจัดทำแผนต่างๆ และด้านแผนการกระจาย อำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและนโยบายของรัฐบาล ส่วนใหญ่เป็นการดำเนินการ เกี่ยวกับการถ่ายโอนงานกิจการจัดการศึกษา เช่น จัดซื้ออาหารเสริมนมให้กับ โรงเรียน รองลงมาคือ การดำเนินการส่งเสริมโอกาสการเข้ารับบริการสาธารณสุข และ 2) แนวทางการพัฒนาแผนพัฒนา สามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลบึงมะแลง อำเภอสว่างวีระวงศ์ จังหวัดอุบลราชธานี ด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ควรพิจารณาโครงการที่อยู่ในแผนพัฒนาสามปีมาจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณ รายจ่ายประจำปี และควรกำหนดโครงการที่อยู่ในแผนพัฒนาสามปีให้สอดคล้องกับงบประมาณที่ องค์การบริหารส่วนตำบลสามารถดำเนินการได้อย่างแท้จริง ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจ ควรมีการนำ

โครงการที่ผ่านการประชาคมจากหมู่บ้านตามที่จัดลำดับมาดำเนินการในการจัดทำข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิต ควรมีการจัดสรรงบประมาณในการพัฒนาให้ครอบคลุมทุกแนวทางการพัฒนา ด้านการพัฒนาสิ่งแวดล้อม ควรมีการนำโครงการก่อนที่บรรจุในแผนพัฒนาสามปีมาทบทวนและสอดคล้องกับสภาพความเดือนร้อนของพื้นที่ ด้านการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี ควรมีการวางแผนร่วมกันระหว่างผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้โครงการที่ดำเนินการสอดคล้องกับงบประมาณและสามารถปฏิบัติได้จริง ควรมีการนำโครงการที่วางไว้ตามแนวทางต่างๆที่ปรากฏมาดำเนินไม่ควรให้ความสำคัญแต่โครงการด้านการศึกษาดูงานเพียงอย่างเดียว ผู้บริหารควรมีแนวนโยบายที่ครอบคลุมไม่เน้นการพัฒนาด้านใดด้านหนึ่ง เช่น การพัฒนาการศึกษาดูงาน และเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานแผนควรมีความรู้และทักษะในการนำแผนไปปฏิบัติและดำเนินแผนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและตามแนวนโยบายของรัฐบาล ควรมีการศึกษาภารกิจที่ได้รับการถ่ายโอนให้ครอบคลุมเพื่อความสอดคล้องกับการถ่ายโอน

ณัฐพงศ์ อำภวา (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ.2552-2554) เทศบาลตำบลบ้านดอน อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปีเทศบาลตำบลบ้านดอน อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย โดยรวมอยู่ระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า อยู่ในระดับมาก 1 ด้าน คือ ด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนทั้ง ด้านร่างกายจิตใจและสติปัญญา อยู่ระดับปานกลาง 5 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย คือ ด้านการส่งเสริมให้ประชาชนมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมให้มีสาธารณูปการอย่างทั่วถึง ด้านการพัฒนาชุมชนให้มีความเข้มแข็งสามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน ด้านการส่งเสริมการบริหารจัดการที่ดีมีความโปร่งใสโดยมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง และด้านการแก้ไขปัญหาความยากจนให้ประชาชนอยู่ดีกินดี 2) ผลการเปรียบเทียบการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปีเทศบาลตำบลบ้านดอน อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย จำแนกตามหมู่บ้านที่อยู่อาศัย พบว่า โดยรวมและรายด้านทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปีเทศบาลตำบลบ้านดอน อำเภอท่าบ่อ จังหวัดหนองคาย เรียงลำดับจากมากไปน้อย คือ ควรจัดให้มีการขุดลอกลำห้วยหนองน้ำธรรมชาติ เป็นประจำทุกปี ควรฝึกอบรมส่งเสริมกลุ่มอาชีพให้ประชาชนอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง ควรซ่อมแซมและบำรุงรักษาถนนเชื่อมระหว่างหมู่บ้านให้ใช้ได้ทุกฤดูกาล ควรจัดโครงการออกหน่วยประชาสัมพันธ์เทศบาลเคลื่อนที่อย่างสม่ำเสมอ ควรส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมปลูกต้นไม้เป็นประจำ ควรมีการจัดเวรยามและมีการออกตรวจตามหมู่บ้านเป็นประจำ และควรจัดกิจกรรมทางศาสนาในวันสำคัญๆ เช่น วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา อย่างต่อเนื่อง

เด่นดวง สุบุตรคี (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า 1) การดำเนินงานของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 8 ด้าน โดยรวมมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง และจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า มีการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก จำนวน 1 ด้าน คือ ด้านการบำรุงศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 7 ด้าน เรียงลำดับค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการจัดให้มีและบำรุงทางบกและทางน้ำ รองลงมาคือ ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ด้านการให้ราษฎรได้รับการศึกษาอบรม ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน และด้านการจัดให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง 2) คณะกรรมการชุมชนที่มีเพศ ระดับการศึกษา และอาชีพ แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินการดำเนินงานของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคามมีความคิดเห็นโดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกันทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของเทศบาลตำบลแกดำ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม มีดังนี้ ควรจัดให้มีการฝึกอบรมด้านอาชีพอย่างต่อเนื่อง ควรเพิ่มการบริการเก็บขยะในเขตชุมชนไม่ให้มีขยะตกค้าง ควรให้เจ้าหน้าที่ออกพ่นยากำจัดยุงลายให้มากขึ้น ควรส่งเสริมให้มีการจัดตั้งกลุ่มสตรีและส่งเสริมบทบาทการทำงานที่ชัดเจน และควรจัดหาอาชีพเสริมให้กับกลุ่มเยาวชนและผู้สูงอายุ

ทวีศักดิ์ ปักษา (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการป้องกันโรค และระงับโรคติดต่อ ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีต ประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก และระดับปานกลาง 2 ด้าน ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดขยะมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล และระดับน้อย 1 ด้าน คือ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย การดำเนินงานโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่จำแนกอายุ ระดับการศึกษา และประสบการณ์การเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ปัญหาการ

ดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลทั้ง 8 ด้าน มีข้อจำกัดด้านงบประมาณ ไม่มีที่ดินเพื่อกำจัดขยะ ขาดเครื่องมือและอุปกรณ์ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและประชาชนไม่เห็นด้วยต่อการชำระค่าธรรมเนียมการเก็บขยะ สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลให้ข้อเสนอแนะว่า ควรเพิ่มงบประมาณการดำเนินงานทั้ง 8 ด้าน ประชาชนควรจะตระหนัก และมีส่วนร่วมในการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

ธีระเดช แก้วไสย์ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การศึกษาผลการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนป่าซาง อำเภอผาขาว จังหวัดเลย ผลการวิจัยพบว่า แผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลโนนป่าซางทั้ง 4 ด้านคือ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านคุณภาพชีวิต ด้านบริหารการจัดการ ด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น ได้ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อประชาชนและชุมชนให้มีความเป็นอยู่ที่ดี ผลจากการดำเนินการตามแผนพัฒนาสามปีในด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทำให้ประชาชนมีถนน แหล่งน้ำ ไฟฟ้า น้ำประปา ใช้ในชีวิตประจำวัน ด้านคุณภาพชีวิต มีการส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีครอบครัวอบอุ่น ส่งเสริมและสนับสนุนการดำเนินชีวิตของประชาชนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง ด้านการบริหารจัดการ มีการส่งเสริมและสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนและภาคีต่างๆ ในกระบวนการพัฒนาท้องถิ่น และด้านการศึกษา ศาสนา ประเพณีวัฒนธรรมท้องถิ่น มีการส่งเสริมให้มีการศึกษาศิลปะพื้นบ้าน การละเล่น ขนบธรรมเนียมประเพณีของท้องถิ่น

ประทีป ไจวรรณ (2551 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ผลสัมฤทธิ์ของการนำแผนพัฒนาสามปี พ.ศ.2548-2550 ไปปฏิบัติ : กรณีศึกษาเทศบาลตำบลร่องกวาง อำเภอร่องกวาง จังหวัดแพร่ ผลการวิจัยพบว่า เทศบาลตำบลร่องกวางมีผลสัมฤทธิ์การนำแผนพัฒนาสามปี พ.ศ.2548-2550 ไปปฏิบัติภาพรวมอยู่ในระดับสูง กล่าวคือ ภาพรวมมีการดำเนินงานในส่วนของการวางแผน (Plan) การดำเนินงานตามแผน (Do) และมีการติดตามตรวจสอบการดำเนินงานตามแผน (Check) ประกอบ มีผลสัมฤทธิ์การนำแผนพัฒนาสามปี พ.ศ.2548-2550 ไปปฏิบัติในแต่ละยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับสูงทั้งหมด

เยาวภา ถิ่นชัยภูมิ (2547 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น อำเภอเมืองชัยภูมิ จังหวัดชัยภูมิ ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีความคิดเห็นด้วยต่อการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในการพัฒนาท้องถิ่น โดยรวมอยู่ในระดับน้อย และมีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการดำเนินงานด้านการพัฒนาสังคมและวัฒนธรรมอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาเศรษฐกิจและการพัฒนาด้านแหล่งน้ำมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย โดยสรุปผลการศึกษาคั้งนี้ประชาชนในท้องถิ่นยังมีความต้องการที่จะให้พัฒนาท้องถิ่นหลายๆ ด้านควบคู่กันไปโดยเฉพาะ

การพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ด้านแหล่งน้ำ และด้านโครงสร้างพื้นฐาน ซึ่งเป็นหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลที่จะต้องพัฒนาและส่งเสริมในการพัฒนาให้มากขึ้นเพื่อประโยชน์ของประชาชนอย่างแท้จริง

รวินันท์ ป้าป่าสัก (2555 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประเมินผลการดำเนินงาน ตามแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2553-2555 ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเรือน อำเภอป่าซาง จังหวัดลำพูน ผลการวิจัยพบว่า 1) การจัดทำบริการสาธารณะขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเรือนบรรลุผลตามแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเรือน แผนพัฒนาสามปี ในช่วงปี พ.ศ. 2553-2555 โดยพบว่า การจัดทำบริการสาธารณะด้านโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบรรลุผลในระดับปานกลาง และการจัดทำบริการสาธารณะด้านการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ด้านการส่งเสริมสุขภาพและคุณภาพชีวิต และด้านการสร้างความเข้มแข็งของชุมชน บรรลุผลในระดับน้อย 2) ปัญหาและอุปสรรคในการจัดทำบริการสาธารณะตามแผนพัฒนาสามปี พ.ศ. 2553-2555 ขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเรือน โดยเรียงลำดับตามความรุนแรงของสภาพปัญหา 3 อันดับแรก ได้แก่ ปัญหาการเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็น ให้ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการจัดทำโครงการแต่ละอย่าง ปัญหาด้านความรู้ ความสามารถของผู้บริหารและบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบล ที่พร้อมจัดทำบริการสาธารณะ เพื่อให้สามารถแก้ไขปัญหาที่ประชาชนประสบอยู่ และปัญหาการมีส่วนร่วมของประชาชนในการติดตามประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล และ3) ข้อเสนอแนะ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านเรือน ควรมีการปรับเปลี่ยนแนวคิดในการบริหารงาน โดยมุ่งเน้นที่หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน กำเนียงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล การจัดทำข้อบัญญัติ งบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง ตลอดจนการให้ข่าวสารข้อมูล

สมมาศ โชคชัยวัฒนากร (2549 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดของสมาชิกสภาเทศบาลต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า 1) สมาชิกสภาเทศบาล มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดมหาสารคาม จำนวน 8 ด้าน พบว่า โดยรวมอยู่ในระดับมาก และจำแนกเป็นรายด้านพบว่าการดำเนินงานอยู่ในระดับมากจำนวน 5 ด้าน เรียงตามลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางบก รองลงมา คือ ด้านบำรุงศิลปจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น ด้านการรักษาความสะอาดของถนนหรือทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ด้านการป้องกันและระงับโรคติดต่อ และด้านการส่งเสริมการพัฒนาศตริ เด็กเยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ และมีการดำเนินงานอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 3 ด้าน เรียงลำดับจาก

ค่าเฉลี่ยมากไปน้อย คือ ด้านการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน รองลงมาคือ ด้านการให้ราษฎรได้รับการศึกษาและอบรม และด้านการให้มีเครื่องใช้ในการดับเพลิง 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นสมาชิกสภาเทศบาลที่มีเพศ และระดับการศึกษาแตกต่างกันต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดมหาสารคาม ทั้ง 8 ด้านพบว่า สมาชิกสภาเทศบาลที่มีเพศ และระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดมหาสารคามไม่แตกต่างกัน และ 3) สมาชิกสภาเทศบาล มีข้อเสนอแนะในการดำเนินงานของเทศบาลตำบลในจังหวัดมหาสารคาม คือ ควรมีการจัดกิจกรรมหรือ โครงการพัฒนาเทศบาล โดยให้ประชาชนและสมาชิกสภาเทศบาลเข้าร่วมให้มากขึ้น เช่น การร่วมตรวจสอบการซื้อ-จัดจ้างของเทศบาล เทศบาลควรจัดสรรงบประมาณสำหรับการส่งเสริมอบรมประชาชนและกลุ่มอาชีพให้มากขึ้นและต่อเนื่อง การส่งเสริมพลังประชาชนเพื่อร่วมงานกับเทศบาลควรดำเนินการให้มากขึ้น เช่น โครงการตำบลบ้าน เวรยามชุมชน สถานที่รับเรื่องราวร้องทุกข์ของประชาชนในแต่ละชุมชน ควรปรับปรุงการจัดการบริเวณที่ทิ้งขยะให้ได้มาตรฐานและถูกสุขอนามัย ควรมีการจัดกิจกรรมประกวดแข่งขันในเขตเทศบาลมากขึ้น เพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกิจกรรมของเทศบาลมากขึ้น

อำพร เชาว์จันทร์ (2553 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงสะอาด อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ผลการวิจัยพบว่า 1) ความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงสะอาด อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคามโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อจำแนกเป็นรายด้าน พบว่า อยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน เรียงลำดับจากค่าเฉลี่ยมากไปน้อย ได้แก่ แผนงานพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน แผนงานพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร แผนงานพัฒนาด้านแหล่งน้ำ แผนงานพัฒนาด้านสังคม แผนงานพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม แผนงานพัฒนาด้านสาธารณสุข แผนงานพัฒนาด้านการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรม และแผนงานพัฒนาด้านเศรษฐกิจ 2) ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงสะอาด อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม ที่มีระดับการศึกษาและอายุแตกต่างกัน โดยรวมไม่แตกต่างกัน และ 3) ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับความคิดเห็นของประชาชนต่อการดำเนินงานตามแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลเวียงสะอาด อำเภอพยัคฆภูมิพิสัย จังหวัดมหาสารคาม จำแนกเป็นรายด้าน ได้แก่ แผนงานพัฒนาด้านเศรษฐกิจ ควรมีการส่งเสริมการตลาดให้กับผลิตภัณฑ์สินค้าของชุมชน ควรมีการส่งเสริมกลุ่มอาชีพอย่างเหมาะสม แผนงานพัฒนาด้านสังคม ควรเพิ่มการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสในด้านอื่นๆ ควรส่งเสริมอาชีพให้ผู้พิการอย่างเหมาะสม แผนงานพัฒนาด้าน โครงสร้างพื้นฐาน ควรมีการสร้างถนนให้เป็นถนนคอนกรีตทุกสาย

ควรสร้างทางระบายน้ำตามถนนภายในหมู่บ้าน แผนงานพัฒนาด้านแหล่งน้ำ ควรมีการดูแลไม่ให้น้ำขาดแคลนในฤดูแล้ง แผนงานพัฒนาด้านสาธารณสุข ควรมีการประชาสัมพันธ์อย่างทั่วถึงมิให้เกิดโรคติดต่อ แผนงานพัฒนาด้านการเมืองการบริหาร ควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างต่อเนื่อง การจัดเวทีให้ประชาชนได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานของ อบต. แผนงานพัฒนาด้านการศึกษาศาสนาและวัฒนธรรมไม่ควรมีการประกวดกิจกรรมเพราะจะทำให้เกิดความขัดแย้ง ควรส่งเสริมการงดดื่มสุราในวันสำคัญทางศาสนา และแผนงานพัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรมีการอบรมเยาวชนให้เป็นแกนนำในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ควรมีการรณรงค์และมีการปลูกป่าทดแทนอย่างต่อเนื่อง

ทวีศักดิ์ ชรรยง (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่ามะคาบ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ผลจากการวิจัยพบว่า ระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์ การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่ามะคาบ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตรมี 6 ด้าน คือ ด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมอยู่ในระดับมาก ด้านการพัฒนาตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงและทรัพยากรมนุษย์ และด้านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการเมือง การบริหารและการพัฒนาบุคลากรของท้องถิ่น ด้านสังคมและสาธารณสุข และด้านการศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมการกีฬาอยู่ในระดับมาก การเปรียบเทียบระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่ามะคาบ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร ไม่แตกต่างกัน ส่วนประชาชนที่มีระดับการศึกษา อาชีพ และระยะเวลาที่อาศัยอยู่ในชุมชนต่างกัน มีความคิดต่อระดับประสิทธิภาพการดำเนินงานตามแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลป่ามะคาบ อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตรแตกต่างกัน

สมโชค เงินดี (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง ประสิทธิภาพของการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2552-2554) ของเทศบาลในเขตอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร ผลการศึกษาพบว่า การดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2552-2554) ของเทศบาลในเขตอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร ใน 4 ชั้น คือ ชั้นเตรียมการวางแผน ชั้นดำเนินการวางแผน ชั้นการปฏิบัติตามแผน และชั้นการประเมินผล โดยภาพรวมแล้ว ถือว่าการดำเนินการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2552-2554) ของเทศบาลในเขตอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร สามารถปฏิบัติได้ถูกต้องครบถ้วน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2548 อยู่ในระดับปานกลาง คุณภาพในการจัดทำแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2552-2554) ของเทศบาลในเขตอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร ใน 4 ด้าน คือ ด้านความถูกต้องและสมบูรณ์ขององค์ประกอบแผน ด้านความ

สอดคล้องกับปัญหา ด้านความยืดหยุ่นหรือการยอมรับนำไปปฏิบัติได้ และด้านความมีประสิทธิภาพ และความต้องการผลในการจัดทำแผน โดยภาพรวมแล้ว ถือว่าคุณภาพแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2552-2554) ของเทศบาลในเขตอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร สามารถปฏิบัติได้ถูกต้องครบถ้วน ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทย ว่าด้วยการจัดทำแผนขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 อยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง สำหรับแนวทางการพัฒนาคุณภาพแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2552-2554) ของเทศบาลในเขต อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร แสดงให้เห็นว่าแผนพัฒนาสามปี (พ.ศ. 2552-2554) ของเทศบาลในเขตอำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร ยังต้องมีการปรับปรุงหลายด้าน

นวพร แสงหนุ่ม (2544 : 102-103) ได้ศึกษาเรื่อง ประสิทธิภาพในการดำเนินงานองค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อประสิทธิผล การดำเนินงานของ องค์การบริหารส่วนตำบลในจังหวัดเชียงใหม่ คือ ตัวแปรด้าน โครงสร้างและระบบงาน ตัวแปรด้าน บรรยากาศภายในองค์การบริหารส่วนตำบล และตัวแปรด้านความสามารถทางการบริหารงาน ของ องค์การบริหารส่วนตำบล มีความสัมพันธ์กับประสิทธิผลการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วน ตำบล มีผลการดำเนินงานอยู่ในระดับมาก